

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீதான விவாதத்தை நான்காவது நிகழ்ச்சியாக ஏற்றுக்கொண்டு, நான்காவதாகவுள்ள அரசினர் தீர்மானத்தை ஐந்தாவது நிகழ்ச்சியாக மாற்றிக்கொள்ளுமாறு கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

6. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

* திரு. ந. வீராசாமி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைமீது நான் ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பிறகு இருபது ஆண்டு காலமாக நாட்டு மக்கள் ஒரே ஆட்சியின்கீழ் பட்ட இன்னல்களுக்குப் பிறகு ஒரு புது ஆட்சி வந்ததைப்போல் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம், ஒரு பத்து ஆண்டு காலமாக ஒரே தலைமையின்கீழ் இயங்கி வந்த அந்த இலாகா இப்போது பல மாற்றங்களுக்கிடையில் ஒரு புதிய நிலையை பெற்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய நிலையில் இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு செய்திருக்கிற நல்ல பல காரியங்களை இந்த இடத்தில் நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார இலாக்காவில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுகளாக அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை இந்த மன்றங்களிலும், அந்த இலாக்காக்களிலும், அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளிடத்திலும் எடுத்துக் கூறியும்கூட அதிலே வெற்றி பெறாமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் தகுந்த உத்தரவுகளை அங்கேயிருக்கும் அதிகாரிகளிடத்தில் இட்டதன் பயனாக அங்கே இப்பொழுதிருக்கும் தலைவரும், மற்ற அதிகாரிகளும் தொழிலாளர்களுடன் நல்ல உறவுமுறை வைத்துக்கொண்டு பணியாற்றியதன் காரணமாக இன்று அங்கு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாடு மின்சார இலாக்காவில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த கணக்காயர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை, முக்கியமாக வேலைப்பளு குறைய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை பத்தாண்டுக் காலமாகக் கூறி போராடி வந்தார்கள். ஆனால், இதுவரையில் நிறைவேற்றப் படாத அந்தக் கோரிக்கை இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. அப்படி நிறைவேற்றியிருப்பதன் காரணமாக ஏறக்குறைய 4 டெபுடி சீஃப் அக்கௌண்டண்ட் பதவிகளும், 70 அக்கவுண்டண்ட் பதவிகளும், 320 உதவியாளர்கள் என்று சொல்லப்படும் அந்தப் பதவிகளும், 394 எழுத்தார்களும் இப்படி இன்னும் பல, ஸ்டோர் கீப்பர்கள், பில் கலெக்டர்கள்

[திரு. ந. வீராசாமி]

[1968 ஆகஸ்ட் 17]

போன்ற பதவிகளும் உருவாக வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இந்த அரசாங்கத்தையும், இந்த இலாக்காவின் தலைவரையும் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள். அதேபோன்று இப்பொழுது அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கம் மைசூரிலிருந்து 30 கோடி யூனிட் மின்சாரத்தை உபயோகிப்பதற்காக அதன் விலையினை யூனிட் ஒன்றுக்கு 9 காசிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 4.66 காசாகக் குறைத்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணமான நமது அமைச்சரையும், அந்த இலாக்காவிலே பணியாற்றும் அக்கவுண்ட்ஸ் மெம்பரையுமே பாராட்ட வேண்டும். இந்த இரண்டு பேரும், அவ்வாறு விலையைக் குறைக்க மைசூர் அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இதற்குப் பல புள்ளிவிவரங்களைத் தயாரித்து அந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல், நெய்வேலியிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தின் விலை யூனிட் ஒன்றுக்கு 5.2 காசிலிருந்து 5.9 காசாக இன்று உயர்த்தியிருந்தாலும் அதை இன்னும் குறைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

(திரு. ந. தருமலிங்கம் தலைமை)

அவ்வாறு சொல்வதற்குக் காரணம், நாம் ஒரு யூனிட் மின்சாரம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதிகமான நிலக்கரி பாழாகிறது, அவ்வாறு பாழாகும் நிலக்கரி அதிகமாக யிருப்பதால் மின்சார உற்பத்தியின் விலை கூடுகிறது என்று செய்தி கிடைக்கிறது. அங்கங்கேயிருக்கும் உற்பத்திச் செலவைக் குறைத்தால் இன்னமும் மின்சாரத்தின் விலையைக் குறைப்பதற் குரிய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், 51,746 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றால், இத்தனை ஆண்டுகளாக நடைபெறாத நிகழ்ச்சி இந்த ஆண்டு நடைபெற்றிருப்பதால் அதற்காகப் பாராட்ட வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. இந்த இணைப்புகள் போதுமா என்றால் போதாது. இப்பொழுதிலிருக்கும் நிலையில் ஏறக்குறைய 6 இலட்சம் இணைப்புகள் இந்தத் தமிழகத்திற்கு உடனடியாகத் தேவைப்படுகிறது. அதற்கேற்றற்போல் கோரிக்கைகள் இருந்தாலும், இக்கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற மின்சார இலாகாவிற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. தேவையான பணமிருந்தால் திறமையான இஞ்சினியர்களும், திறமையான பணியாளர்களும் அதை நிச்சயம் செய்வார்கள். பணமில்லாத ஒரே ஒரு குறையினால்தான் அது தடைப்படுகிறது. அதைப் போக்க மத்திய சர்க்காரில் விவசாயத் துறை அமைச்சரிடமிருந்து நம் நாட்டில் மின்சார இணைப்பிற்காக 5 கோடி ரூபாய் கொடுங்கள்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ந. வீராசாமி]

என்று இந்த அரசு கேட்டிருக்கிறது. இங்கேயிருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கேயிருக்கும் அமைச்சர்களைச் சந்திக்கும் நேரத்தில் தமிழக அரசு 5 கோடி ரூபாய் கேட்டிருக்கிறது, அதைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும், அதன் மூலம் தமிழக விவசாயிகள் பலனடைவார்கள் என்று சிபாரிசு செய்து இந்த அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, மின்சார இலாக்காவில் இருக்கின்ற விண்ணப் பங்கள் அத்தனைக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 150 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ரூபாய் இருந்தால் தமிழகத்திலே எல்லா இடங்களுக்கும், கேட்கின்ற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலை உருவாக முடியும். இந்த 150 கோடி ரூபாயை இப்பொழுது நாம் எங்கேயிருந்து பெறுவது? கூடிய விரைவிலே நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வரப்போகிறது என்று சொல்கிறார்களே, அது உண்மையிலேயே வருவதாக இருந்தால் இந்த அரசாங்கம் மின்சார வாரியத்திற்கு 150 கோடி ரூபாயைப் போராடிப் பெற முடியவில்லை என்றாலும் குறைந்தது 100 கோடி ரூபாயாவது கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறி அந்தப் பணத்தை மின்சார வாரியத்திற்குப் பெற்றுத் தந்தால் இன்னமும் முறையாகச் செயல்பட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுவாக, கிராமப்புறங்களில் மின்சார இலாக்காவைப்பற்றி கூறப்படும் குறைபாடு ஒன்றே ஒன்று. அதுதான் நெரு விளக்குகள் எரிவது இல்லை என்பது. இது பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்படும் குறைபாடு. கடந்த ஆண்டு இங்கு குறிப்பிட்டதற்குக் குறிப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பல்புகள் இல்லைபென்ற காரணத்தால் அந்தக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு பல்புகள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகக் கிராமங்கள் அத்தனையையும் இருட்டாக வைத்திருப்பது வாரியத்திற்கு நல்லது அல்ல. எனவே, கிராமப்புறங்களில் எல்லா இடங்களிலும் டியூப் லைட்டுகள் போடுவதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்குக் கூடுதலாகக் கொஞ்சம் பணம் செலவாகிறது என்றாலும் கூடுதல் செலவில் கொஞ்சம் அரசாங்க மானியமாகக் கொடுத்து எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் டியூப் லைட்டுகள் போட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், அங்கங்கே இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கே வேண்டிய பல்புகளை அங்கே யிருக்கின்ற அந்தந்தப் பஞ்சாயத்துக்களே வாங்கிப் போட்டுக் கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் இந்த மின்சார கழகத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் கெட்ட பெயர் வராது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த இலாக்காவிலே பணிபுரியக்கூடிய ஊழியர்களின் பல பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்பட்டாலும் இன்னும் ஒரு சில பிரச்சினைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. குறிப்பாகப் பதவி உயர்வு என்று வரும் நேரத்தில் நிலையான கொள்கைகள்

[திரு. ந. வீராசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

கிடையாது. அப்படிச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் 'அசிஸ்டெண்ட்' என்று இருக்கின்றவர்களை 'அக்கவுண்டண்ட்' என்று மாற்றுகிற நேரத்தில் ஒன்று சீனியாரிட்டியை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா அல்லது உதவியாளர்களானதிலிருந்து உள்ள சர்விலைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறதா என்றால் சில நேரங்களில் 'காமன் சீனியாரிட்டி' என்று எல்.டி.சி.-யாக ஐந்து வருஷம், யு.டி.சி.-யாக ஐந்து வருஷம் என்று இந்தக் கணக்கைக்கொண்டு பதவி உயர்வு கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையால் குழப்பங்கள் இல்லாமலிருக்க ஒரு காமன் சீனியாரிட்டியை எல்லா இடங்களிலும் பின்பற்றி பதவி உயர்வு கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும். உதாரணத்திற்காகக் கூறுகிறேன்—செங்கல்பட்டிலே ஒருவர் எல்.டி.சி.-யாக ஆரம்பித்து, பத்தாண்டுகள் பணி செய்தால் பிறகு அவர் 'அக்கவுண்டண்ட்' ஆகிறார். ஆனால் சென்னையிலே பத்தாண்டுகளாக இருப்பவர் 'அசிஸ்டெண்ட்'-டாகவே இருக்கிறார். இத்தகைய வேறுபாட்டைப் போக்க காமன் சீனியாரிட்டியை இந்த இலாக்காவில் கொண்டு வர வேண்டும்.

அதேபோல் ஸ்டோர் கிப்பர்ஸ் விஷயத்திலும் நிலையான கொள்கை இல்லாமல் பதவி உயர்வு கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. ஒரு சில நேரத்தில் 3-வது (தேர்ட்) கிரேடிற்கு நேரடியாக பதவியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் செகண்ட் கிரேடாக இருந்தவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படியில்லாமல் நிலையான கொள்கையை உருவாக்கி அந்த பதவி உயர்வைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதேபோல் கடைநிலை ஊழியர்கள், பிழைகள் பற்றி ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு நான் கடைநிலை ஊழியர்களுக்குச் சீருடை வழங்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். வாரியம் கொடுத்துள்ள குறிப்பில் சீருடை வழங்குகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் 12 ஆண்டுகளாக அங்கே பணியாற்றியிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை அங்கு சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி நான் சென்றபொழுது அவ்வாறு சீருடை வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிந்தது. எனவே அவர்களுக்குச் சீருடை வழங்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று வேலையில்லை என்ற காரணத்தால் கடைநிலை ஊழியர்கள் 7, 8 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்களையும் வீட்டிற்கு அனுப்புகிறோம். இன்னொரு புதிய பிழை வேகன்ஸி ஏற்பட்டால் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட அந்த அந்த ஊழியர்களை அழைக்காமல், 'எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச்' பிளினுந்து அழைப்பது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல. கடந்த மாதம் அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. 'போர்ட் ஆபிஸி'-ற்கு பிழை தேவை என்று எம்பிளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சில் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் தமிழகத்தில் பல பிழைகள் 7 ஆண்டுகள்,

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ந. வீராசாமி]

8 ஆண்டுகள் என்று உழைத்து விட்டு வேலை. இல்லை என்று காரணத்தால் வீட்டிற்குப் போனவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அவ்வாறு காலியாகக்கூடிய அந்த இடத்திலே அவர்களை அமர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, இந்த இலாக்காவிலுள்ள பல விவரங்களை இந்தச் சபைக்குத் தர வேண்டும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு மின்சார விரயம் எவ்வளவு என்று காட்ட வேண்டும். கடந்த ஆண்டு அவ்வாறு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு கொடுத்த புள்ளிவிவரங்களில் எந்த அளவு மின்சார விரயம் என்று கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படியானால் மின்சார விரயமே ஆகவில்லையா என்றால் நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. இதற்கு முன்னால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய 12 கோடி ரூபாய் மின்சார விரயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எவ்வளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற புள்ளிவிவரங்கள் இல்லை. அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்திருந்தால் நாம் இங்கே அதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்காத காரணத்தினால் அதைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல விரும்ப வில்லை.

அதேபோல இன்னும் சில நிகழ்ச்சிகளை இங்கே சொல்லுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். சில இடங்களில் மின்சார இலாகாவில் பொருள்கள் 10 ஆண்டுக் காலமாக தேக்கி வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதனால் ஒரு பயனும் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அப்படி தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற பொருள்களினுடைய மதிப்பு எவ்வளவு என்று பார்த்தால் ஒரு இடத்திலே எம்.ஈ.எஸ். என்று சொன்னால் ஏறக்குறைய 50 இலட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு 'கரண்ட் டிரான்ஸ்ஃபார்மர்கள்', அதேபோல் 'ஓ.சி.பீள்', இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் 10 ஆண்டுக் காலமாக வீணாக ஒரே இடத்திலே தேக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதன் மூலம் தமிழகத்திலே எல்லா மின்சாரப் பிரிவுகளிலும் 5 கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள அப்படிப்பட்ட பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. 5 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால் மின்சார கழகத்திற்கு அது மிகப் பெரிய தொகை. மின்சார கழகத்திற்கு இப்பொழுது 2 கோடி ரூபாய் கிடைத்தால் போதும், ஏறக்குறைய 10,000 பம்ப் செட்கள் இணைப்பதற்கு வசதி இருக்கும். ஆனால் 5 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள பொருள்கள் 10 ஆண்டு காலமாக கேட்பாரற்று தேங்கிக் கிடக்கின்றதே, அதற்கான வட்டி என்ன ஆயிற்று? உதவாத பொருள்களை எல்லாம் ஏலம் விட்டு வருவாய் ஈட்டி அதில் ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதையும் இந்த இலாகா கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Madras State Electricity Board's Annual Financial Statement. இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய 37-வது பக்கத்தில் 44-வது எண்ணில் 'Construction of a temporary shed to S.O.'s Office and Staff'. ரூ. 10,000 என்று ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். எந்த இடத்திலே 'எஸ்.ஓஸ்' ஆஃபிஸ் கட்டப்

[திரு. ந. வீராசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

போகிறார்கள்? எந்த இடத்திலே 'ஷெட்' அமைக்கப் போகிறார்கள்? விவரம் இல்லை. ஏன் விவரங்கள் இல்லை என்பதற்கான நிகழ்ச்சிகள் எனக்குத் தெரியும். நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், கோயம்புத்தூரிலே மின்சார அலுவலகத்தில் சூப்பரிண்டெண்டிங் இன்ஜினியர் இருக்கிற இடத்தில் சுமார் ரூ. 70,000 மதிப்புள்ள கட்டிடம் கட்டப்பட்டு எந்தப் பயனும் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஒரு கல்யாணக் கூடத்தைப்போல் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு எஸ்டிமேட் இல்லை. எப்படி அந்தக் கட்டிடம் அங்கே வந்தது? யார் அந்தக் கட்டிடத்தைக் கட்டுவதற்குப் பணத்தைத் தந்தார்கள்? அதிகாரிகள் கொடுத்தார்களா? அல்லது தொழிலாளிகள் கொடுத்தார்களா? அந்த இடம் எதற்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது? ஒரு விவரமும் இல்லை. பல இடங்களிலே மின்சார இலாகாவிலே ஊழியர்கள் வேலை செய்வதற்குக்கூட இடம் இல்லை. தாராபுரம் மின்சார இலாகா ரெவின்யூ யூனிட் அலுவலகத்தில் எழுத்தர்கள் வேலை செய்வதற்கு இடம் இல்லை. மாதம் ரூ. 500 கொடுத்து வாடகைக்கு இடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே பாம்புகள் வந்திருக்கின்றன. தாராபுரத்தில் மின்சார பணியாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த நேரத்திலே பாம்புகள் வந்தன. ஆட்கள் அத்தனை பேரும் வெளியே ஓடி வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் கட்டிடம் கட்டினால் பயனுள்ளதாக இருந்திருக்கும். ஆனால், கோயம்புத்தூர் போன்ற இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கும் வீண் விரயங்கள் நிச்சயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் புதிய திட்டங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கத்திடமிருந்து புதிய திட்டங்கள் இந்த இலாகா வோடு சேர்ந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 10 திட்டங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 10 திட்டங்கள் அனுப்பியதற்குப் பிறகு இன்னும் அந்தத் திட்டங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அந்த 10 திட்டங்கள் நிறைவேறினால் இங்கே இருக்கிற பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். பல தொழிலாளிகள், அதிலும் சூப்பர்வைசர்கள், சிவில் டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் வேலை இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேறினால் இந்த வேலையில்லா நிலையைப் போக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. 6 ஆண்டுகள், 7 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர்கள் இந்த இலாகாவிலிருந்து வெளியே போகப் போகிறோமோ என்ற பயத்தோடு இருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 10 திட்டங்களை நாம் மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அந்த 10 திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு இந்த அரசாங்கமும், அந்த இலாகாவும் மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி பெறுவதற்கான வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ந. வீராசாமி]

அதேபோல் அங்கு இருக்கிற கணக்காயர் சங்கம் இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. ஒரு சங்கத்தை அங்கீகரிப்பது என்று சொன்னால் அந்தச் சங்கத்திலே பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சங்கத்திலே பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது க்ளெரிக்கல் ஸ்டாஃப் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஒரு யூனியன் இருக்கிறது. மொத்த க்ளெரிக்கல் ஸ்டாஃப் 5,000 பேர்கள். அதிலே 4,000 பேர்கள் அந்த சங்கத்திலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த சங்கத்தினுடைய பதிவேடு லேபர் ரிலேஷன்ஸ் ஆபீஸர் என்பவரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, சிபாரிசு செய்து அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் கூட, இன்னும் சில அரசியல் கட்சிகளுடைய தலையீட்டால், இன்னும் சில அதிகாரிகளுடைய தலையீட்டால் இந்த அக்கவுண்ட்ஸ் சபார்டினைட் யூனியனுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கப்படவில்லை. அந்த அங்கீகாரம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் அங்கே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு கான்ஃபிடன்ஷியல் ஃபைல் இருக்கிறது. தமிழக அரசிலே இருக்கக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அந்த கான்ஃபிடன்ஷியல் ஃபைல் முறையை ஒழித்து விட வேண்டுமென்ற அந்த கோரிக்கையை நமது மதிப்பிற்குரிய தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை இன்னும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. ஆனால் மின்சார வாரியம் ஒரு தனி வாரியமாக இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே இருக்கின்ற பணியாளர்களுடைய கான்ஃபிடன்ஷியல் ஃபைலை போக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கமும் அந்த இலாகாவும் முன் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் குறை நீக்கக் குழுக்களைப் பற்றி அறிவித்து ஓர் ஆண்டுக் காலம் ஆயிற்று. அந்த குழுக்கள் நியமிக்கிறோம் என்று சொல்லியும் இன்னும் செயல்பட ஆரம்பிக்க வில்லை. அப்படிப்பட்ட குறை நீக்கக் குழுக்கள் இன்னும் செயல்படவும் இல்லை; அதை நியமிக்கவும் இல்லை என்று தெரிகிறது. ஆகவே, அந்த குறை நீக்கக் குழுக்களை நியமிக்க இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திலே பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை பி.யூ.சி. வரை இலவசமாக படிக்க வைக்கலாம். அதற்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், மின்சார வாரியத்திலே வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை பி.யூ.சி. வரை இலவசமாக படிக்க வைக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொன்னால் வழி செய்யப்படவில்லை. எனவே, இந்த அரசாங்கம் மின்சார வாரியத்திற்குச் சிபாரிசு செய்து அங்கே பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பிள்ளைகள் பி.யூ.சி. வரை இலவசமாகப் படிப்பதற்கு வழி வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ந. வீராசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

அங்கே இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு ஹாண்ட்லாம் லோன், இன்னும் டிராவலிங் அலவன்ஸ் இவைகளில் எல்லாம் அதிகம் கவனம் செலுத்தி இப்பொழுது இருப்பதைவிட ஏதாவது உயர்த்திக் கொடுக்க முடியுமானால் இந்த அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஆக மொத்தத்தில் இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு மின்சார வாரியத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன ; புதிய அதிகாரிகள் வந்திருக்கிறார்கள் ; பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு புதிய கொள்கைகள் வகுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு வந்திருக்கின்றன. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி வாரியமும் அரசும் நல்ல முறையிலே நாட்டு மக்களுக்குப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற விவாதத்திலே பங்குபெற்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வழங்கிய கருத்துக்களையும் அந்தக் கருத்துக்களின் மீது மின்சார வாரியத்தினுடைய நடவடிக்கைகளையும் தெளிவுரைகளையும் கொண்டிருக்கிற முறையில் அறிக்கை ஒன்று சபைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல் மற்ற மானியக் கோரிக்கைகளிலே நடைபெறுகின்ற விவாதம் பற்றியும் அதன்மீது எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் தெளிவாக விவர அறிக்கை ஒன்று கொடுக்கப்படுமானால் அந்த விவாதத்திலே கலந்து கொள்கின்ற அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களின்மீது எந்த அளவு அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றது ; அல்லது தங்களுடைய கோரிக்கைகளில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். எனவே, இது மாதிரியான விளக்கக் குறிப்புகள் எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் முதலாவது கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய நாகரீக உலகில் மின்சாரத் தேவையை அறியாதவர்கள் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அதிலும் நம்முடைய விவசாயப் பிரச்சினைகளிலே மின்சாரம் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாக இணைந்துள்ளது.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையிலே ஏனைய மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக தமிழகத்திலே மின்சார வாரியம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான நல்ல சூழ்நிலையை, நல்ல அஸ்திவாரத்தை இதற்கு முன்னே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு செய்திருக்கிறது என்று நான் இங்கே பெருமையோடு கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 9,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ; ஏறத்தாழ 18 ஆயிரத்திற்கு அதிகமான சிற்றூர்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறது.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கிறோம் ; 3½ இலட்சம் விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு வாரியத்தை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இத்துடன் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த விவர அறிக்கையிலே இன்னும் 5 ஆண்டுகளில் 1,346 மெகவாட் மின்சாரம் மட்டுமே உறுதியாக வழங்க முடியுமென குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 10 ஆண்டுகளில், 2,500 மெகவாட்டுக்கு அதிகமாகப் போகும் என்று ஒரு கணக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆக, இப்பொழுதுள்ள புனல் மின்சார நிலையங்கள் அதாவது நீரைக் கொண்டு மின்சாரத்தை எடுத்து வந்தது ஏறத்தாழ முடிந்து விட்டது. ஆக, இனி அளவு மின்சார நிலையங்களின் மூலம் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறோம். அதற்கான உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும், அணு மின்சார நிலையங்களை ஆரம்பிப்பதுதான் சரி என்று எனக்குப் படுகிறது. அதற்கு நிரம்பச் செலவிட வேண்டுமென்று நேரிட்டாலும் வளர்ந்து வருகிற தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய அணு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதுதான் சிறந்த வழி என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழக மின்சார வாரியம் நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது என்றாலும் கூட அது முழுக்க முழுக்க சரியாக, சீரான முறையிலே பணியாற்றுகிறது என்கின்ற வாதத்தை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால் தொலை நூரத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்கும் கிராம மக்களுக்கும் மின்சார வாரியத்தின் பலன் எட்டவில்லை என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகளின் பம்ப் செட்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கும்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு 8¼ பைசா வாங்கப்படுகிறது. அது மிக அதிகம் என்றே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற முறை கூட நானும் மன்ற உறுப்பினர்களும் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். பொதுவாக உற்பத்திச் செலவு ஒவ்வொன்றுக்கும் வேறுபடுகிறது. அணைக் கட்டு நீரைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஒரு செலவு ஆகிறது, குளங்களைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு ஒரு செலவு ஆகிறது, கிணறுகள் தோண்டி பம்ப் செட் வைத்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு செலவு ஆகிறது. ஆக, எப்படி விளைச்சல் செய்தாலும் விலை ஒரே விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, விவசாயச் செலவைக் குறையுங்கள் என்று சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறது. எனவேதான், விவசாயிகளுக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8¼ காசு விதத்திலிருந்து விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். 8¼ காசிலிருந்து 6 காசாகக் குறைக்கப் பட வேண்டும். அது விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை பயக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் மைசூர் மாநிலத்திலிருந்து 4.66 காசுக்கு மின்சாரம் வாங்கப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி கார்ப்பரேஷனிலிருந்து ஒரு யூனிட் 5.9 காசுக்கு வாங்கப்படுகிறது. எனவே 6 காசுக்கு வழங்க

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

வேண்டும் என்று கேட்பதில் நியாயமிருக்கிறது, அந்த நியாயமான கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டுமென்றால், பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டவேண்டும் என்ற யோசனை இதற்கு முன்பு சொல்லப்பட்டது. பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டினால் அந்தத் தொழில்கள் நசித்துவிடும் என்ற வாதத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை. பெரிய தொழில்களுக்கான மூலப் பொருள்களின் விலை ஏற்கெனவே கூடியிருக்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால், சிமெண்டு, எஃகு, இரும்பு, ரசாயனப் பொருள்கள் போன்றவற்றிற்கு விலை ஏற்கெனவே கூடி இருக்கிறது. அந்த விலை ஏற்றத்தை ஒப்பிட்டால், பெரிய தொழில்களுக்கான மின்சாரக் கட்டணம் பல ஆண்டுகளாக உயர்த்தப்படவில்லை. பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை யூனிட் ஒன்றுக்கு ஒரு காசு உயர்த்தினால், பெரிய தொழில்களுக்கு எந்த விதமான இழப்பும் ஏற்பட்டுவிடாது, பெரிய தொழில்கள் அதனால் நசித்து விடும் என்றும் சொல்வதற்கில்லை. மின்சார வாரியம் வியாபார நோக்கத்தோடு இயங்குகிற வாரியம் என்று சொல்லப்படுகிறது, ஒத்துக்கொள்கிறேன். பெரிய தொழில்களுக்கு உற்பத்திச் செலவை விட குறைந்த விலைக்கு எதற்காக மின்சாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்? அலுமினியம் தொழிற்சாலைக்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 2.2 காசுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. நான் முன்பு சொன்னதுபோல் பெரிய தொழில்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை யூனிட் ஒன்றுக்கு ஒரு காசு உயர்த்தினால் மின்சார வாரியத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2½ கோடி வருமானம் கிடைக்கும். அதன்மூலம் விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க முடியும். வீடுகளுக்கு உள்ள மின்சாரக் கட்டணத்தை 30 காசிலிருந்து 32 காசுகளாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதையும் குறைக்கலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியத்தில் ஏற்படுகிற பண விரயத்தைத் தடுத்தால், அந்த வாரியத்திற்கு பல கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். மின்சார வாரியத்தில் காண்டிராக்ட் முறை, நெகோஷியேட்டெண்டர் என்ற முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. இதனால் மின்சார வாரியத்திற்குப் பல கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுகிறது. சிமெண்டு, காங்க்ரீட் கம்பங்களை மின்சார வாரியம் காண்டிராக்ட் மூலம் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 24 அடி உயரமுள்ள காங்க்ரீட் கம்பத்தை மின்சார வாரியமே உற்பத்தி செய்தால், ரூ. 75-ல் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதே மாதிரி 27 அடி உயரமுள்ள காங்க்ரீட் கம்பத்தை ரூ. 95-க்கு உற்பத்தி செய்ய முடியும். காண்டிராக்ட் முறையில் வெளியார் 24 அடி கம்பத்தை ரூ. 85-க்கும் 27 அடி கம்பத்தை ரூ. 105-க்கும் சப்ளை செய்கிறார்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இப்படி வெளியே வாங்குவதால் கம்பம் ஒன்றுக்கு சுமார் ரூ. 10 அதிகமாகச் செலவாகிறது மின்சார வாரியத்திற்கு. இந்த வாரியத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் கம்பங்கள் தேவைப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இந்த காங்க்ரீட் கம்பங்களை இந்த வாரியமே தயார் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை ஹரிதாமாகச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ரூ. 10 லட்சம் லாபம் கிடைக்கும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அத்துடன் எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் கூறினார். வாரியத்தில் அதிக அவசியம் இல்லாத பொருள்களை மிக அதிக அளவில் வாங்கி முடக்கியிருப்பதால், கணிசமான அளவுக்கு மூலதனம் முடங்கிக் கிடக்கிறது என்று கூறினார். அந்தக் கருத்தினை நான் ஆதரிக்கிறேன். எந்தப் பொருள்கள் வாங்கினாலும், ஒரு உயர் மட்ட கமிட்டி போட்டு, அந்தக் கமிட்டி மூலம் பொருள்களை வாங்க வேண்டும் என்ற யோசனையைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முன்பு பேசிய நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் மின்சாரம் அதிகமாக விரயமாகிறது, அந்த விரயத்தைக் குறைப்பதற்கான விவரம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறினார். மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கும், மின்சாரம் விறியோக்கப்படுவதற்கும் இடையே உள்ள கட்டத்தில் 17 சதவிகிதம் விரயமாகிறது அல்லது காலாமல் போகிறது, அல்லது திருட்டுப் போகிறது என்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. இதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். மின்சாரத்தைக் கணக்கிடும் அளவைக் கருவி சரியான முறையில் பொருத்தப்படாதது, அந்த அளவைக் கருவி சரியான முறையில் இயங்காமை, அந்த அளவைக் கருவி கிடைக்காமல் இருப்பது, டிரான்ஸ்பார்மரில் மீட்டர் பொருத்தப்படாமல் இருப்பது, இது போன்ற பல்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இதனால் 17 சதவிகிதம் அளவுக்கு விரயமாகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால், மின்சார வாரியத்திற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 10, 12 கோடி மீதமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மின்சார வாரியத்திற்கான பில் புத்தகங்கள், மற்றவைகள் அச்சடிப்பதற்கு வாரியத்திற்கென்றே தனியாக ஒரு அச்சகம் இருக்க வேண்டும் என்று பல வருஷங்களாக இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார வாரியத்திற்கென ஒரு தனி அச்சகம் கூடிய சீக்கிரம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற யோசனையையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் தெரு விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு சென்ற ஆண்டில் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்களும் அவன செய்வதாக உறுதி அளித்தார்கள். 1½ வருஷங்கள் ஆகியும் கிராமங்களில் பல்புகள் மாற்றப்படாத சூழ்நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பல்புகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் சில

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

பொருள்கள் தேவைப்படுகின்றன, அவை கிடைப்பது அரிதாய் இருப்பதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள் பல்புகளை வெளிச் சந்தையில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறார்கள். மின்சார வாரியத்திற்கு பல்புகள் கிடைக்கவில்லையென்றால், வெளிச் சந்தையில் ஊராட்சி மன்றத்திற்கு எப்படிக் கிடைக்கும்? மின்சார வாரியம்தான் அதிகமான அளவுக்கு பல்புகளை உபயோகப்படுத்துகிறது. அதற்கு பல்புகள் கிடைக்கவில்லை என்றால், வெளிச்சந்தையில் மட்டும் எப்படி பல்புகள் கிடைக்கும்? காலாகாலத்தில் பல்புகள் தேவையான அளவுக்குக் கிடைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். எத்தனை முறை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னாலும், கடந்த 1½ ஆண்டு காலமாக இதுவரையில் இல்லாத அளவுக்கு கிராமங்களில் இருள் சூழ்ந்து கிடக்கிறது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது காணப்பட்ட இருட்டடிப்பான நிலைமை இப்பொழுது கிராமங்களில் நிலவுகிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல்புகளைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார வாரியமே தயாரிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் அதற்காக மிக அதிகமாகச் செலவானாலும், தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் பல்புகள் அதிகமான அளவுக்குத் தேவைப்படுவதால், பல்புகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை மின்சார வாரியம் விரைவிலே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் ஒரு நிறுவனம் சரியான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால், அதிலே இருக்கிற ஊழியர்கள் உற்சாகமாக வாழ வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாரியம் சரியான முறையில் இயங்க முடியும். ஏறத்தாழ 75 சதவிகித ஊழியர்கள் வாழ்க்கையில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல், பதவி உயர்வு இல்லாமல், ஊதிய உயர்வு இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்சாகத்தோடு உழைக்க வேண்டுமென்றால், சரியான முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில், முதல் தவணையாக, முதல் முயற்சியாக அவர்களுக்கு ஊதியத்தை ஓரளவுக்காவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே சென்ற ஆண்டு மின்சார வாரியத்தின் வருமானம் ரூ. 44.2 கோடியாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 50.34 கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வட்டியும் 11 கோடி ரூபாயிலிருந்து 13 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், ஊழியர்களுக்குப் போனஸ் ரூ. 31 லட்சத்திலிருந்து 33 லட்சமாகத் தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் ரூ. 6 கோடி உயர்ந்திருக்கிறது, அரசுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வட்டி ரூ. 2 கோடி கூடியிருக்கிறது. ஆனால் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய போனஸ் ரூ. 2 லட்சம் அளவிற்குத்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அதிகமாக வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு உயர்ந்த அளவு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மேலும் மேலும் தொழிலாளர்களுடைய உற்சாகமான உழைப்பைப் பெற முடியும். 4 சதவிகித போனஸ் என்பதை மாற்றி, இன்னும் உயர்ந்த அளவுக்கு போனஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1957-ம் ஆண்டு முதல் 1964-ம் ஆண்டு வரையில் இடைப்பட்ட 7 ஆண்டு காலத்திற்கு இன்னும் போனஸ் வழங்கப் படவில்லை. இதை விரைவிலே வழங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்ட வேலை முடிந்துவிட்டது. அதனால் ஏறத்தாழ 2,000 தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விரைவிலே ஊட்டியில் ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிற பாண்டியாறு-புன்னப்புழா திட்டத்தில் மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மேல்தலை நீர்த்தேக்க தொட்டிகள் பல இடங்களில் கட்டப்பட்டு முடிந்திருந்தும், பல ஆண்டுகளாக மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. விவாக் குறிப்பில் குறிப்பிட்டுக் கூறப்பட்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மட்டும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பச்சைக் கொம்பன்பட்டி, கரடிக்கல், கே. புளியங்குளம் போன்ற இடங்களில் மேல்தலை நீர்த்தேக்க தொட்டிகளுக்கு, அவைகள் கட்டப்பட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. விரைவிலே இவைகளுக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்க வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார வாரியம் (ரீஜனல் ரெவின்யூ யூனிட்) வருவாய் பிரிவுகளை அங்கே இருக்கிற மக்களுடைய நலனை உத்தேசித்து, பிராந்தியத்திற்கு ஒன்று என்ற முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மதுரையில் மதுரை வடக்கு ரெவின்யூ யூனிட்டும், மதுரை தெற்கு ரெவின்யூ யூனிட்டும் ஒரே இடத்தில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மதுரை தெற்கு ரெவின்யூ பிரிவை அந்தப் பிராந்தியத்திற்கு மாற்றவேண்டும். அதாவது மதுரை தெற்கு வருவாய் பிரிவை திருமங்கலத்தில் அமைக்கவேண்டும். திருமங்கலத்தில் அந்த வருவாய் பிரிவு அமைக்கப்பட்டால்தான், அங்கே சுற்றியுள்ள கள்ளிக்குடி, கல்லுப்பட்டி, எழுமலை, வாலாந்தூர், உசிலம்பட்டி, திருப்பரங்குன்றம் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள, மக்களுக்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். 17,000 மின் இணைப்பு இருந்தால், அங்கே ஒரு வருவாய் பிரிவு அமைக்கலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியில் 19,000 மின் இணைப்புக்கள் இருப்பதால், திருமங்கலத்தில் மதுரை தெற்கு வருவாய் பிரிவை அமைக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1968 ஆகஸ்ட் 17]

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் பேசவேண்டுமென்று நினைத்த கருத்துக்களையெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் திரு. சித்தன் அவர்களும், திரு. வீராசாமி அவர்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். இருந்தாலும், நானும் பேசவேண்டுமென்ற காரணத்தினால், சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு மின்சார வெட்டு இல்லை என்பதற்காக உண்மையிலேயே நாம் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார வாரியத்தினரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கடந்த 8 மாத காலமாக மழை இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, மின்சார வெட்டு இல்லாதது குறித்து விவசாயிகள் உண்மையாகவே பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலே, பண்ணைகள், தொழிற்சாலைகள், வீடுகள் இவற்றிற்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருப்பது பற்றிக் கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியின் இணைப்புக் கொடுப்பதுதான் இலட்சியம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே, திரு. சித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, தெரு விளக்குகள் போட்டிருப்பதில், பல்புகள் இல்லாததால், கிராமங்களில் இருள் சூழ்ந்து கிடக்கிறது. ஏன் பல்புகள் சரியாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கும் போது, அந்த பல்புகளிலே திருகு மூடிகளுக்குப் பித்தளை வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிறது, பல்புகளுக்கு செப்புக் கம்பிகள் இல்லை, என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். எந்தக் காரணம் எப்படி இருந்தாலும், தெரு விளக்குகளுக்குப் போடும் பல்புகள் 10, 15 நாட்களில் 'ஃப்ரூஸ்' ஆகிவிடுகின்றன. அவை எப்படி ஃப்ரூஸ் ஆகின்றன, அதில் பித்தளைத் திருகு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதையெல்லாம் கிராமத்து மக்களுக்குப் புரியவைக்க முடியாது. வீடுகளிலே வாங்கிப் போடும் பல்புகள் மட்டும், ஆறு மாதம், ஒரு வருஷம் என்று நல்லபடியாக இருக்கின்றனவே. அதே நேரத்திலே, மின்சார போர்டார் கொடுத்து பஞ்சாயத்திலே போடும் பல்புகள் மட்டும் ஏன் இப்படி 10, 15 நாட்களில் ஃப்ரூஸ் ஆகின்றன என்பது புரியவில்லை. தரக் குறைவான பல்புகளை வாங்கிப் போடுகிறார்களா? தமிழகத்திலே உள்ள 15,000-க்கும் மேற்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் சேர்ந்து தவறுகளைச் செய்து விட்டார்களா? இந்த மின்சார போர்டு பல்புகள் வாங்குவதில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்கிற ஐயப்பாடுதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சந்தேகம் ஏற்படும் சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. போர்டார் டெண்டர் விடுகிறார்கள். குறைந்த டெண்டர் கொடுத்தவர்களுக்கு ஆர்டர் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக்கொடுக்கப்படும் பல்புகள் 10, 15 நாட்களில் ஃப்ரூஸ் ஆகிவிடுகின்றன என்றால், அதற்கான காரணம் என்ன? எந்தக் கம்பெனியிடமிருந்து வாங்குகிறார்களோ, அவர்களிடமிருந்து இந்தமாதிரி

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

தரக்குறைவான பல்புகள் கொடுத்ததற்காக நஷ்ட ஈடு அடையக் கூடிய ஏற்பாடு ஏதாவது உண்டா? இவற்றையெல்லாம் கவனிப்பதோடு, இனிமேலாவது இப்படிப்பட்ட தரக்குறைவான பல்புகளைப் போடாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருப்பது பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும், ஏகோபித்த அருத்துத் தொழித்தார்கள். நான் ஒரு விவசாயி. எட்டு மாத காலமாக மழை இல்லாததால், மின்சாரம் கிடைத்தால் மண்ணைக் கிண்டி கிண்டி தண்ணைக் கண்டுபிடிக்கலாமா என்று நினைக்கும் விவசாயிகளுக்கு, மாதக் கணக்காக, வருஷக் கணக்காக மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அது எவ்வளவு சங்கடமானது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மின் இணைப்புக் கிடைக்கும் என்று கிணறு வெட்டியாகிவிட்டது; எஸ்டிமேட்டுகளெல்லாம் போட்டு, பம்பு செட்டுக்காக ஷெட்டும் போட்டாகிவிட்டது. ஆனால் வருஷக்கணக்காக இன்னமும் மின் இணைப்புக் கிடைக்கவில்லை. அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம் சாதாரண சாமான் களே கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். செமண்ட் பைப்புகள், போல்கள் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். மோட்டார்கள் இல்லை என்கிறார்கள். செப்புக் கம்பிகள் இல்லை என்கிறார்கள். அப்படியே இந்தச் சாமான்கள் இருந்தாலும், அவற்றை எடுத்துக் கொண்டு போக லாரிகள் இல்லை என்கிறார்கள். ஸ்விச்சுகள் சரியாக இல்லை, ஸ்டார்டர் சரியாக இல்லை என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் விவசாயிகளிடம் சொல்வதால் என்ன பொருத்தம் என்று கேட்கிறேன். சாதாரண விவசாயி எங்களிடம் என்ன கேட்கிறான்? நீங்கள் எம்.எல்.ஏ. தானே, எப்படி ஒரு ரைஸ்மில் வைத்தால் உடனே மின் இணைப்புக் கிடைக்கிறது, சிறிய தொழில் பட்டறைக்கு எப்படி மின் இணைப்பு உடனேயே கிடைக்கிறது, சின்னச் சின்ன தொழிற்சாலைகளுக்கும் கிடைத்துவிடுகிறதே, ஆனால் விவசாயிகளுக்கு மட்டும் என் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள் எந்த வகையில் விவசாயிகளை நாங்கள் சமாதானம் சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியில் சில ஊர்களில் இன்னமும் மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. பெரும்பாலான ஊர்களில் அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இங்கே அறிக்கையோடு கொடுத்திருக்கும் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால், தஞ்சாவூரில், உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று மின் விசையேற்றக் களுக்கு இணைப்புக் கொடுத்திருப்பதாகப் பார்க்கிறோம். தஞ்சாவூரிலே, ஏற்கனவே இரண்டு போகம் விளைகிறது. மூன்றாவது போகம் விளைவிக்க இவ்வளவு ஏற்பாடுகளும் செய்யப் புகும்போது, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே, வானம் பார்த்த பூமிக்கு, 20 வருஷ காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்கு, எத்தனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது, அது மிகக் குறைவு என்பதைப் பார்க்கலாம். மாநிலத்திலேயே இந்த ஆண்டு, 51,746 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருப்பதாகக்

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக மொத்தத்தில் 3.42 லட்சம் பம்பு * செட்டுக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்கள் பதிலில் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த 51,746 மின்விசையேற்றங்களில், மாவட்ட வாரியாக எத்தனை எத்தனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்கிற கணக்கையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எத்தனை கிணறுகள் என்றும், மாவட்டவாரியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கணக்குப் பார்த்தால், உண்மையாகவே, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மிக மிக புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் காணலாம். அந்த நிலையில் தஞ்சாவூருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? தஞ்சை மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் வருத்தப்பட்டாலும் கவலையில்லை. உற்பத்திப் பெருக்கம் அங்கே மட்டும்தானா? கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இல்லையா? கனம் முதல் அமைச்சரவர்களும் வந்து விட்டார்கள். இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு, இராமநாதபுரத்திற்கு விசேஷ கவனம் செலுத்தி, சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் 1967-68-ம் வருஷத்தில் 3,210 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதையும் மாவட்டவாரியாகக் கணக்குக் கொடுத்தால், கிழக்கு இராமநாதபுரம் மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பின்தங்கியதாக இருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். அதற்கும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள், என்ஜினியர்கள் போன்ற அதிகாரிகளைப் பார்ப்பது என்பது மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. இந்த சூப்ரவைசர்கள், ஏ.ஈ.-கள் இவர்களைக் கேட்டால், அவர்கள், “நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்?” என்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்வது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளிலே மோட்டார்கள் ஸ்டாகப் ஆகிப் போயிருக்கின்றன, திரும்பப் பெற ஆறு மாதம், ஏழு மாதம் என்று ஆகிறது. மோட்டார்களைக் கழட்டி கொண்டுபோய் வைத்து விடுங்கள் ரிப்பேர் செய்யக் காலதாமதம் ஆகிறது. மதுரையில் ஆனால், போர்க்கு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் நஷ்டம். இப்படிக்காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறியவேண்டும்.

டேபிள் ரீடிங் அங்கே போய்ப் பார்த்துச் செய்வதில்லை. உட்கார்ந்தபடியே, ஏதோ எழுதிக் கணக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்தமாதிரி டேபிள் ரீடிங் செய்வதை மேற்பார்வை செய்யத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

பசுமலை ஓ.எம். ஸ்டோரில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமான்கள் உபயோகிக்காமலேயே வீணாகக் கிடக்கின்றன. அவை உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை. பிற்பாடு வேலைக்கு அவசியம் ஏற்பட்டபோது வேறு சாமான்களைப் புதிதாக வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த சாமான்கள் 4, 5 வருஷங்களுக்கு முன்பாக வாங்கியவை. ஏன் என்று, அதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பசுமலை ஆபரேஷன் மெயின்டினன்ஸ் ஸ்டோரில் மட்டுமல்லாமல், அதே போன்று, மதிப்பிற்குரிய திரு. வீராசாமி குறிப்பிட்டது போல, இன்னும் பல ஸ்டோர்களிலேயும் அப்படிச் சாமான்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு பி.காம். பட்டதாரி, 10, 12 ஆண்டுகளாகியும், எல்.டி.சி, ஆகவே இருக்கிறார். பிரமோஷன் இல்லை. ஆனால், அதே போன்று பி.காம். பட்டதாரிகள் நேரிடையாக யு.டி.சி-யாக வந்தவர்களுக்குப் பிரமோஷன் கிடைக்கிறது. அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும். கோளாவில், ஒரு யு.டி.சி-யின் சம்பளம் ரூ. 150-10-300. ஆனால் தமிழக மின்சார போர்டின் ரூ. 125-6-185 என்று இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்றும், மின் இணைப்பிற்கு மனுப் போட்ட மூன்று மாத காலத்திற்குள் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முன்வந்திருக்கிறேன். இந்த வாரியத்தின் சில நல்ல அம்சங்களை வரவேற்கிறேன். முக்கியமாக இந்த வாரியத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் சம்மேளனம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில், தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தையும், அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதையும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அனுமதிக்கவில்லை, அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால், இப்பொழுதுள்ள அரசு இந்தத் தொழிலாளர்கள் சம்மேளனத்தை அங்கீகாரம் செய்திருப்பதை வரவேற்கவேண்டும்.

அதோடு, தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் எதுவாக இருந்தபோதிலும், அவற்றை நேரிடையாகப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்த்து வைப்பது என்று தொழிலாளர் சம்மேளனமும், மின்சார வாரியமும் ஒரு நல்லிணக்கத்திற்கு வந்திருப்பதற்கு நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதேநேரத்தில் தொழிலாளர்களுடைய 60 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பிரச்சினைகளில் பல இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து வருகின்றன.

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகள் உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த அரசையும், மின்சார வாரியத்தையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழகம் முழுவதிலும் மின்சார வாரியத்தின் கீழ் கேஷுவல் லேபர் என்று சொல்லக்கூடிய என்.எம்.ஆர். என்பவர்கள் கிட்டத்தட்ட 12 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 8 ஆயிரம் பேர்கள் ஆறு வருடம், எட்டு வருடம், பத்து வருடம் என்று தினசரிக் கூலிகளாகவே வேலை செய்து வந்தும் இன்னும் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருந்து வருகிறார்கள். ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும்போது, அரசு முதலாளிகளிடம், தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்ட ஓராண்டுக்குள் நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறது. தொழிற்சாலை முதலாளிகளும், அரசின் ஆணைப்படி, தொழிலாளர்களை நிரந்தர மாக்குகிறார்கள். ஆனால் அரசின் கீழுள்ள மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்யும் 8 ஆயிரம் பேர்கள் தினசரிக் கூலிகளாகவே நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இன்னும் இருந்து வருவது இன்றைய கால கட்டத்திற்குப் பொருந்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் ஒருவித அதிருப்தியும், மனச்சோர்வும் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மின்சார வாரியமும், அரசும் தொழிலாளர்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைத் துரிதமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள், பி.யு.சி. படித்தவர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் காரணமாக, பிராஜெக்ட்களில் கூலி வேலை செய்து வருகிறார்கள். கணக்காயர்களாகவோ, பில் கலெக்டர்களாகவோ மின்சார வாரியத்தில் வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்கும்போது, பிராஜெக்ட்களில் வேலை செய்துவருபவர்களின் கல்வியையும், தகுதியையும், திறமையையும் பார்த்து சீனியாரிடி அடிப்படையில் அவர்களுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும். அப்படித் தருவதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சீனியாரிடி அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கும்போது, எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ச்செஞ்சிலிருந்து, வெளியிலிருந்து படிந்து வந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காகவோ பதவி உயர்வு கொடுத்துவிட்டு, தொழிலாளர்களைப் புறக்கணிப்பது பாரபட்சம் காட்டுவதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளியிலிருந்து ஆட்கள் எடுப்பதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கஜேந்திர கட்கர் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு இங்கே வந்தபோது, அவர், 'ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நாம் சொல்வதெல்லாம் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டும்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

என்பதுதான். மின்சார வாரியத் தொழிலாளர் சம்மேளனம் என்பதை அரசு அங்கீகரித்துள்ளது. கணக்காயர் சங்கம் என்று ஒரு சங்கத்தை ஏற்படுத்தி அதற்கு ஊக்கம் அளித்தால், தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன ஆவது? ஒரு தொழிலுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சங்கங்கள் இருந்தால், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாது. அதற்குப் பதிலாக சங்கங்களுக்குள் போட்டியும், பொருளையும் தான் ஏற்படும். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பதை இந்த அமைச்சரவையும் அரசும் ஒப்புக் கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பழிவாங்குதல் கூடாது என்பதுதான். 9—2—1968-ம் தேதியன்று வேலை நிறுத்தம் செய்த 200 தொழிலாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. தொழிலாளர்களுடைய குடும்ப நிலைமைகளை உத்தேசித்து மீண்டும் பரிசீலனை செய்து அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்கள், மன்னிப்பு கேட்டால்தான் பதவி உயர்வு கொடுக்கப்படும் என்று கோரப்படுகிறது. இந்த நிலைமையைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுடைய போனஸ் பிரச்சினை. இன்றையதினம் தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்படுவது 4 சதவீத போனஸ்தான். மின்சார வாரியத்திற்குத் தற்போதைய வருமானம் 44 கோடி ரூபாயிலிருந்து 50 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் தருவது 31 லட்சத்திலிருந்து 33 லட்சம் என்ற அளவுக்குத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. வருமானம் 6 கோடி ரூபாய் உயர்ந்த அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்களின் போனஸ் 2 லட்சம்தான் கூடுதலாகியிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைந்த அளவு என்பதை அரசின் கவனத்திற்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். 300 கோடி ரூபாய் மூலதனமும், 50 கோடி ரூபாய் வருமானமும் உள்ள இந்த ஸ்தாபனத்தில் லாபம் இல்லையென்று யாரும் மறுக்க முடியாது. போனஸ் பிரச்சினையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, நியாயமான அளவில் வழங்க வழிவகை காண வேண்டும். ஏனெனில் இன்றைய நிலவரத்தில் குடும்ப நிலைமைகளையும், வருவாயையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டால், தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான அளவில் போனஸ் தரப்படவில்லை என்பது நன்கு விளங்கும். மின்சார வாரியத்தில் லாபம் இல்லை என்று சொன்னால், அதற்கு காரணம் இதில் ஏற்படும் ஊதாரிச் செலவுகளும், ஊழல்களும்தான். அதன் காரணமாகவே, நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய லாபம் குறைந்துவிடுகிறது. தனியார் வாங்கி உபயோகிக்கும் மின்சாரக் கம்பெனிக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறதென்றால், இந்த வாரியத்திற்கு மட்டும் என்ன லாபம் கிடைக்கவில்லையென்ற எண்ணம் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. லாபத்தைக் குறைவாகக் காட்டுவதற்காகத்தான் மின்சார வாரியத்தின் கமர்ஷியல் பாலன்ஸ்

[திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

ஷீட் இன்னும் வெளியிடப்படாமல் இருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு இருந்து வருகிறது.

அடுத்தபடியாக, ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஆழியார் பிராஜெக்ட் பகுதியில் தற்போது தொழிலாளர்கள் போராட்டம் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை ஒன்றும் பெரிய கோரிக்கை அல்ல. அவர்களுடைய கோரிக்கை இரண்டே இரண்டு விஷயங்களைப் பொறுத்தது. முதலாவதாக அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவதாக, சம்பள உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது. சமீபத்தில் கோவை கலெக்டர் அவர்கள் மூன்னிலையில் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தினக்கூலி 3 ரூபாய் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒப்பந்தம் சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என அறிகிறேன் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலவரத்தில் இரண்டு ரூபாய், இரண்டரை ரூபாயில் ஒரு குடும்பத்தை நடத்திச் செல்ல முடியாத நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு மூன்று ரூபாய் சம்பளம் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், ஒரு பிராஜெக்டில் வேலை முடிந்தவுடன் தொழிலாளர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். பத்து வருஷம், பதினைந்து வருஷம் என்று வேலை செய்துவிட்டு அவர்கள் வெளியே போய் எங்கே வேலை தேடுவது? அவர்களை நிரந்தரமாக்காததால், தங்களுடைய எதிர்காலம் பயங்கரமாக இருக்குமோ என்று தொழிலாளர்கள் அச்சம் கொள்கிறார்கள். பத்து பிராஜெக்டுகள் அமைக்க வேண்டுமென்று நம் அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறது. அதில் இரண்டு மூன்று நிச்சயம் கேட்டுக் வாங்கியாக வேண்டும். வேலை தொடங்கும்போது, இந்தக் தொழிலாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது வேறு பல மின்சாரம் விநியோகிக்கும் இடங்களில் இவர்களுக்கு மாற்று வேலை ஏதாவது உடனடியாக கொடுத்து உதவும் என்ற உத்தரவாதத்தை இந்த அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களை வெளியேற்ற மாட்டோம் என்ற உத்தரவாதத்தை அரசு அளிக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் போராடிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களில் 60 பேர்கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மத்தியில், தங்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது இந்த அரசின் முதல் கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமப் பகுதிகளில், விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பைத் தருவதில் அதிக காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை அனைவரும் ஒப்பக் கொள்கின்றனர். கடமலைக்குன்று பகுதியில் நரியூத்து என்ற கிராமத்தில் பட்டா நிலங்களில் விவசாயிகள்

1968 ஆகஸ்ட் 17 [திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்]

கிணறுகளை வெட்டி எக்ரிமெண்ட் செய்துவிட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் இன்னும் மின் இணைப்புத் தரவில்லை. காரணம் கேட்டால், டிரான்ஸ்பார்மரில் லோட் இல்லை, என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு பெருந்தனக்காரர், நல்ல வசதி படைத்தவர் தனக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று டெலிபோனிலே கேட்ட ஒரு வாரத்திற்குள்—நல்ல பாதைவசதிகள் இல்லை, லாரி செல்லக்கூடிய வசதிகள் இல்லை என்றாலும்—50 கிலோவாட் சக்தியுள்ள மின் இணைப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். கம்பங்களைத் தூக்கிச் செல்ல என்.எம்.ஆர்.-களை உபயோகப்படுத்தி, ஒரு வார காலத்திற்குள் மின்சப்ளை செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி நடந்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அன்றைக்குப் பெரிய மழை பெய்து ரோடில் போக்குவரத்து வசதி தடைப்பட்டிருந்தும் கூட, லாரிகளில் போஸ்டுகள் எடுத்து வர முடியாத நிலைமை இருந்தும் கூட ஆட்களின் தோள்களிலே போஸ்டுகளை சுமந்து வந்து போஸ்டிகள் நட்டு, 50 கிலோவாட் மின்சார சப்ளை கொடுத்திருக்கிறார்கள்—முதலாளி என்றால் வழி தெரிகிறது, விவசாயிகள் என்றால் வழி தெரியவில்லை, முதலாளி என்றால் லோட் எடுக்கும், விவசாயிகள் என்றால் லோடு எடுக்காது—இப்படிப்பட்ட இந்தப் போக்கு நீடிக்கலாமா என்று கேட்கிறேன். இது போன்று நிறைய உதாரணங்களைக் கொடுக்க முடியும். நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் களையப்பட வேண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பம்பு செட்டு கனெக்ஷன் உடனடியாகக் கொடுக்கிற சூழ்நிலை உருவாகி, நல்ல முறையில் வாரியம் செயல்படவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சட்டப் பேரவையின் முன் வைத்துள்ள 1967-68-ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை மீதும் 1968-69-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீதும் எனது கருத்துக்களை வழங்கலாம் என்று விழைகிறேன். இன்றையதினம் மின்சாரம் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கையில் இணைந்திருக்கிறது. சாலை போகாத இடங்களில் எல்லாம் இன்றைய தினம் மின்சாரம் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கிராமப் பெரு மக்கள் எல்லாம் வருவாய்த்துறையினிடத்தில் தொடர்பு கொண்டிருந்த நிலைமை மாறி பெருவாரியான அளவுக்கு மின்சார இலாக்கா வோடு தொடர்புகொண்டு துரிதமாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதோடு இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு மின்வெட்டு இல்லை என்பதைப் பற்றியும், மின்வெட்டே ஏற்படாத நிலைமைக்கு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருவதும் பாராட்டுவதற்குரியதாகும். அதோடு ரசீது எழுதும் பணியாளர், கட்டணம் வசூலிக்கும் பணியாளர், பண்டகசாலைப் பணியாளர் போன்றவர்களின் வேலை அளவையும், பேற்பார்வை விகிதாச சாரத்தையும் இணைத்து அவர்களுடைய மத்தியில் சுமுகமான நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1963 ஆகஸ்ட் 17]

அடுத்து செஞ்சிப் பகுதியின் குறைகளை மின்சார வாரியத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர இந்தப் பேரவையின் முன் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் மின்விசை பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதையும், அதற்குப் பண விரயம் கூடுதலாக ஏற்படுகிறது என்பதையும் இந்த மன்றமும், வாரியமும் ஒத்துக் கொள்ளும் என்று நான் கருதுகிறேன். மின் இணைப்புப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், பலவிடங்களுக்குச் சென்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பிடித்தால் தான் நடக்கும் என்று நினைத்து டி.இ.ஐப் பார்க்கலாம் வாருங்கள், ஏ.இ.ஐப். பார்க்கலாம், வாருங்கள் என்பதாகச் சொல்லி நடக்கின்ற நிலையைப் பார்க்கிற போது நாங்கள் சங்கடப்படுகிறோம். இத்தகைய குறைபாட்டுக்கும் காரணமே கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற சிக்கல்கள் தான். கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற லைசென்சுகள், சூப்ரவைசர்கள் உண்டாக்குகிற இடைநூறுகள் கொஞ்ச நஞ்சு மல்ல. ஏ.இ. அல்லது டி.இ. ஐப் பார்த்து வந்துவிட்டால், “அவர்களைப் போய் பார்த்து வந்துவிட்டார்கள் அல்லவா, அவர்களே செய்யட்டும்” என்று அலட்சியமாகப் பேசுகின்ற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமை நிச்சயமாக மாற்றப்படவேண்டும். மின் இணைப்புப் பெறவேண்டுமென்றால் கீழ் மட்டத்தில் அதிகப் படியாகப் பணத்தைச் செலவிட்டே ஆக வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் மாறியாக வேண்டும். மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் உள்ள குறைபாட்டை நீக்க வேண்டுமென்றால், விண்ணப்பத் தாள்களைத் துணைப் பொறியாளர் அவர்களே கொடுக்க வேண்டும். அதைப் பூர்த்தி செய்து விவசாயிகள் கொடுத்தவுடன் அதை துணைப் பொறியாளர் அவர்களே ரிஜிஸ்தர் சென்று சீரியல் நம்பர் கொடுக்கவேண்டும். அந்த சீரியல் நம்பர் வரிசைப்படி கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்கிற வரைமுறையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியம் தீவிரமாக கிராமப் புறங்களில் இருந்து வருகிற விண்ணப்பங்களை சீரியல் நம்பர் பிரகாரம் வரிசைப்படுத்தி மின் இணைப்புக் கொடுக்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதற்கடுத்து தெருவிளக்குகள் எரியவில்லை என்று சென்ற ஆண்டும் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டும் சொன்னார்கள், போதிய அளவுக்கு திருகு மின் குமிழ்களையே தெருவிளக்குகளுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. சொறுகு மின் குமிழ்கள் பயன்படவில்லை. திருகு மின் குமிழ்களையே உபயோகப்படுத்துகிறபோது கூட பல்பு போட்டு பத்து நாட்கள் எரிகின்றன. 11-ஆம் நாள் ப்யூஸ் ஆகிவிடுகிறதையும் பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் மான்யுபாக்ச்சரிங் டிபெக்ட் தான் என்று தோன்றுகிறது. இதைப்பற்றியும் ஆராய்ந்து அந்த டிபெக்ட் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு நமக்குப் போதுமான அளவு திருகு மின்குமிழ்கள் கிடைக்கவில்லை. அவற்றை நல்ல முறையில் நாமே உற்பத்தி செய்து கொள்ள மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் நமது அரசே ஒரு தொழிற்சாலையை அமைப்பது பற்றி ஆராய்ந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி]

அதற்கடுத்து செஞ்சிப் பகுதியில் உள்ள ஒரு முக்கியமான குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. இன்றையதினம் செஞ்சி வட்டம் பரந்த பூமியாகவும், வறண்ட பூமியாகவும் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு துணைப் பொறியாளர் அலுவலகம் கிடையாது. சூப்ரவைசர் அலுவலகம் இருக்கிறது. கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் துணைப்பொறியாளரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் திண்டிவனம் போக வேண்டும். ஓ. அண்டு எம். துணைப் பொறியாளரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், விழுப்புரம் போக வேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்கள் விழுப்புரத்திற்கும் திண்டிவனத்திற்கும் நடந்து நடந்து சலித்துப் போகிறார்கள். செஞ்சியிலேயே ஒரு ஏ.இ. அலுவலகம் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆதரவாக மின்சார வாரியம் இருக்கிறது—குறிப்பாக ஐந்து சூப்ரவைசர் களுக்கு ஒரு ஏ.இ. இருக்கவேண்டும். அலுவலார்பேட்டை இன்றைக்கு வேலூர் மின்சார சிஸ்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பிரித்து தென்னாற்காடோடு சேர்த்தால் செஞ்சியிலே ஒரு ஏ.இ. அலுவலகம் ஏற்படுத்த வசதியாக அமைத்து விடும். என்னுடைய கிராமம் திருவம்பட்டு. செஞ்சிக்கு வரவேண்டுமென்றால் 7 மைல் சென்றாக வேண்டும். தேமுருக்குப் போக வேண்டுமென்றால் 8 மைல் சென்றாக வேண்டும். அப்பம் பட்டில் ஒரு எஸ்.ஓ. ஆபீஸ் ஏற்படுத்தினால் அங்குள்ள விவசாய மக்களுக்கு சூப்ரவைசரோடு தொடர்புகொள்ளவும், கட்டணம் கட்டச் செல்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே செஞ்சியிலே ஒரு ஏ.இ. அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்பம்பட்டில் ஒரு எஸ்.ஓ. அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து, விழுப்புரம் கோட்டப் பொறியாளர்--ஓ. அண்டு எம். கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் சேர்ந்து இருந்தது. இப்போது கன்ஸ்ட்ரக்ஷனைப் பிரித்து விருத்தாசலம் டி.இ.யோடு இணைத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றி சூப்ரண்டெண்டிங் என்ஜினியருக்கு எழுதிக் கேட்டால் அட்மினிஸ்ட்ரேடிங் கன்வீனியஸ்க்காக மாற்றி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இன்றையதினம் இதனால் ஏற்படுகிற பப்ளிக் இன்கன்வீனியன்ஸ் எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செஞ்சியிலுள்ள மக்கள், திண்டிவனத்திலுள்ள மக்கள் விருத்தாசலத்திற்குச் செல்வது என்றால் சாதாரண விஷயமல்ல. எனவே ஓ. அண்டு எம்.-ஐயும் கன்ஸ்ட்ரக்ஷனையும் ஒன்றாக்கி முன்பிருந்ததுபோல் விழுப்புரத்திற்கே கோட்டப் பொறியாளரிடத்தில் மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தெரு விளக்குகளைப் போடவேண்டுமென்றால் சுவிட்சைப் போடுவதற்கு ஒருவர் இருக்கிறார், லைன்மென்தான் சுவிட்ச் போட வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. யாராவது ஒருவரைப் பார்த்து சுவிட்சைப் போட்டுவிடு என்று சொல்லிவிடுவதால் மாணியில் 5 மணிக்குப் போட்டுவிடுவதும் காலையிலேவரை எரித்து

[திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

நிறுத்தக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. இருட்டுக்காலங்களில் அப்படிப் போடவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் பெளர்ணமி காலத்திலேகூட அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுவதால்— அதற்குக் காரணம் பொது மக்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்றும் சொல்லலாம், இருந்தாலும் அதற்கென்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற ஏவலாள்தான் கவிட்சைப் போட வேண்டும், நிறுத்தவேண்டும் என்று கட்டாயமாக ஏற்படுத்தவேண்டும்—மின்சார விரையம் ஏற்படுகிறது, அதைத் தடுத்துக்கொள்ளமுடியும்.

மின்சாரத்திற்காகக் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களில் அதிகக் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். தெருவிளக்குத் தனி மீட்டர் பொருத்திவிட்டால் அந்த அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் அங்கங்கே எவ்வளவு மின்சாரம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்து, அந்த அளவுக்குக் கட்டணத்தை வசூலிக்கலாம். அந்த முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்புகளுக்கு என்றும், டியூப் லைட்டுகளுக்கு என்றும் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். எரியாத ஊர்களிலிருந்தும், எரிகின்ற ஊர்களிலிருந்தும் கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தடுப்பதற்காக கவிட்ச் போர்டுக்கு அருகிலேயே மீட்டர் வைத்துக் கணக்கெடுத்துக் கட்டணம் வசூலிக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

கிராமப்புறங்களிலே ரீடிங்ஸ் எடுப்பது இல்லை என்ற புகார்கள் பரவலாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களிலே படிக்கத் தெரியாதவர்கள் கட்டணத்திலே வித்தியாசம் வந்தால் கூட, எவ்வளவு யூனிட்கள் என்ற விவரம் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே கார்டுகளை மீட்டர்களில் தொங்கவிட்டுவிட வேண்டும். வீட்டுக்காக உபயோகப்படுத்துகிற மின்சாரமாக இருந்தாலும்கூட, பம்ப் செட்டுக்காக உபயோகப்படுத்துகிற மின்சாரமாக இருந்தாலும்கூட, ரீடிங்ஸ் எவ்வளவு என்பதை கார்டில் குறிப்பிட்டால்தான் ஒழுங்கான முறையில் ரீடிங் எடுக்கப்பட்டுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும், அதோடு ரீடிங் பற்றிய புகார்களுக்கும் இடம் வராமல் இருக்கும். இதுவரை நம்முடைய மின்சார வாரியம் எடுத்திருக்கிற நல்ல பெயரோடு, இனிமேலும் நல்ல பெயரை எடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, உண்மையிலேயே விவசாய மக்கள் இந்த வாரியத்தினிடம் அதிருப்திகொண்டு இருக்கிறார்கள், அதற்குக் காரணம் நேரடியாக அவர்களுடைய குறைகளைக் கவனிப்பதில்லை, அப்படியில்லாமல் குறைகளை நேரடியாகக் கண்காணித்து நல்ல முறையில் அவர்கள் பம்ப்செட்டுகளுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து, அதன்மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தீவிரக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று மின்சார வாரியத்தினரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது லாபகரமான வியாபாரக் குறிப்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

போடு நடத்தப்படுகிறது. உன்னிப்பாகக் கவனித்துப் பார்த்தால் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளால் லாபகரமாக நடைபெறாமல் இருப்பது தெரியும். ஸ்டீட் லைட்டின் கிரையம் 4 ரூபாய் இருக்கும், அதற்கு நான்கு மாதங்கள் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படுகிறது. நான்கு மாதங்கள் எரித்தாலே 8 ரூபாய் ஒரு லைட்டின் பேரில் வாரியத் திற்கு லாபம் கிடைக்கிறது. இப்படி எல்லா இடங்களிலும் பல்புகள் போட்டால், ஒரு பல்புக்கு 8 ரூபாய் வீதம் லாபம் கிடைக்கும். மீட்டரின் விலையை எடுத்துக்கொண்டால் அது 30 ரூபாய் பெறும். மீட்டர் இல்லாமல் மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தப் படுகிறது. மாதத்திற்கு மீட்டருக்காக 10 ரூபாய் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை வருகிறது. ஆகவே மீட்டர் வாங்கிப்போடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால் லாபகரமாகச் செயல்படும். ஒரு போலுக்குக்கூட மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் டிரான்ஸ்பார்மரில் லோட் அதிகமாகிறதால் என்று சொல்கிறார்கள். பல துறைகளிலே நெருங்கிப் பார்க்கும்பொழுது டிரான்ஸ்பார்மரைச் சரிக்கட்டிப் பழையபடி மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதில்தான் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. ஒரு போல் சம்பந்தப் பட்டவரையில் தைரியமாக மின்சாரம் கொடுக்க முன்வர வேண்டும். இந்த அறிக்கையின் 13-வது பக்கத்தில் “வேளாண்மை மின் இணைப்புக் காரியங்களுக்காக சுமார் 40 சதவீத மின்சாரம் வழங்கப்பட்டாலும், சுமார் 25 சதவீத மின்சாரம்தான் உண்மையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதும்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருபத்தைந்து சதவீத மின்சாரம்தான் சராசரியாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நாற்பது சதவீதம் வரையிலும் திட்டம் வகுத்து இருக்கிறோம். டிரான்ஸ்பார்மர் லோடினால் காரியம் நிறுத்தப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கக்கூடாது. ஒரு போஸ்டிக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்கூட இதனால் தாமதம் ஏற்படுகிறது, இதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு போஸ்டி என்றால் மின்சாரம் கொடுக்கலாம் என்று போட்டு, பிறகு அதில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்பட்டால் அதைப் போக்குவதற்கு மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்து கொள்ளலாம்.

இருக்கக்கூடிய பவர்ஸ் எடுத்துக் கொண்டால், ஏ.இ., டி.இ., இவர்களுடைய அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 20 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே என்ன நிலைமையோ, அதே நிலைமை தான் இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பி.டபிள்யூ.டி. டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதிலே சாதாரணமாக இ.இ.-க்கு 25 ஆயிரம் ரூபாய்வரை சாங்க்ஷன் செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி அதிகாரத்தை இங்கேயும் கொடுக்க வேண்டும். ஆர்டிகிள்ஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டால் அவற்றின் விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆகவே அவற்றை வாங்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் 1,000 ரூபாய் என்று இருக்கிற வரம்பு சரியல்ல. இதை உயர்த்தவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன்மூலம் மின் இணைப்புக் கொடுக்க நல்ல வாய்ப்பு இருக்கும்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

வேலை பல கட்டங்களிலே நடைபெற வேண்டியிருக்கின்றது. முதலிலே சர்வே, அதற்குப் பிறகு எஸ்டிமேட் போடப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு சாங்ஷன் செய்வது மூன்றாவது கட்டமாக இருக்கிறது. ஓர்க் ஆர்டர் போடுவது நான்காவது கட்டமாக இருக்கிறது, எக்ஸிக்யூஷன் ஐந்தாவது கட்டமாக இருக்கிறது, டெஸ்ட் செக் என்பது ஆறாவது கட்டமாக இருக்கிறது. இப்படிப் பல கட்டங்களிலே வேலை நடைபெற வேண்டியிருப்பதால் மூன்று மாதங்கள் ஆகிறது வேலை முடிவதற்கு. இதைக் குறைக்க வேண்டும். மதுரையை எடுத்துக்கொண்டால் மொத்தமாக முனிசிபாலிட்டிக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. 10, 15 கனக்ஷன்களுக்கு ஒரு ஸ்டோர் உருவாக்கப்பட்டு செக்ஷன் ஆபீசரிடமே கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுப்பதன்மூலம் தாமதத்தைத் தவிர்க்கலாம். காலம் ஆறு மாதங்கள்வரை ஆகிறது, இதைத் தவிர்க்கலாம். இந்தத் துறை லாபகரமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது குறிக்கோள். இதற்குப் பல வழிகள் இருக்கின்றன. ஆறு வழிகளில் தாமதம் ஏற்படுவதால் மக்களுக்கு வாரியத்தின்பேரில் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. எலக்ட்ரிக் கனக்ஷன் வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்துவிட்டால் அதிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் ஒன்று அது மறுக்கப்பட வேண்டும், அல்லது அனுமதி அதற்குத் தரவேண்டும். பட்டா மாற்றுவதற்குக்கூட 90 நாட்களுக்குள் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. அதேபோல் இதிலேயும் செய்யவேண்டும். மனுக் கொடுத்த 30 நாட்களுக்குள் முடிவு சொல்லிவிட வேண்டும். டெபாசிட் செலுத்தி 30 நாட்களுக்குள் என்று இருக்கக்கூடாது. இந்த டெபாசிட்டை வாங்குவதற்கு வருஷக் கணக்கில் ஆகி விடுகிறது. அந்தக் காரணத்தை வைத்து தாமதப்படுகிறது. மனுக் கொடுத்த தேதியில் இருந்து 30 நாட்களுக்குள் முடிவு செய்வது நல்லது.

இன்று வேளாண்மைத் துறை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் மின்சாரக் கட்டணம் 8 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. இன்று தொழில்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதில்கூட ஸ்லாப் சிஸ்டம் இருக்கிறது. இன்று வேளாண்மைத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்காக அதிக அளவு மின்சாரத்தை, ஆயிரம் யூனிட், இரண்டாயிரம் யூனிட் என்ற அளவுக்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மொத்தத்தில் 90 நாட்கள் மின்சாரத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் இறைக்கும்போது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. உங்கள் கணக்குப்படி பத்து கோடி ரூபாய் லாபம் ஏற்பட்டு அது வட்டிக்காகக் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறீர்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது, நிர்வாகத்தைப் பற்றி பெருமையாகச் சொல்லலாம். ஆனால் உணவுப் பொருளைச் சாகுபடி விவசாயிகளுக்கு மேலும் சலுகை கொடுக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

முக்கியமாகக் கிணற்றை ஆழப்படுத்த வேண்டுமென்றால் வெல் போரிங் டிரில் வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒரு அறிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

Memo. No. 350 J2/68-I, dated 3rd May 1968 from the Office of the Additional Chief Engineer for Electricity, Madras to the Superintending Engineer, Vellore Electricity System.

Thiru S. Muthulingam, M.L.A., Wandiwash, called at this office and represented that there are some difficulties in the matter of getting supply for well boring operations in the agricultural services under the agricultural tariffs. The Superintending Engineer, Vellore Electricity System is informed that there is no objection to allow agricultural tariff for supply to such purposes.

என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 1968 மே மாதத்தில் 3-ஆம் தேதி கொடுக்கப்பட்டது. இன்று வரை அமல் நடத்தவில்லை.

Letter, dated 12th July 1968 from the Superintending Engineer, Tirunelveli Electricity System, Tirunelveli to Thiru Vengoo Iyer, Arnagiriapuram, Kadayanallur.

Temporary supply to Thiru Vengoo Iyer for a connected load of 10 H.P. under tariff IV is hereby sanctioned for a further period of 25 days from 23rd June to 17th July 1968 (both days inclusive). என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அக்ரிகல்குரல் டாரிஸ்ப் கொடுக்கலாம் என்று நீங்கள் மெமோ கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நடைமுறையில் அப்படி இல்லை. இந்த மாதிரிச் சிக்கலைத் தவிர்ப்பதற்கு எஸ்.டி. ஏரியாவில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அந்தப் பகுதி எம்.எல்.ஏ., பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் ஆகியோரை வைத்துக்கொண்டு சிக்கலான காரியங்களைப் பற்றிக் கேட்டு முடிவு செய்யும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். மெமோ கொடுத்தும் அதை நடைமுறையில் நடத்த இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது.

அடுத்து, முக்கியமான ஒன்று பில் கலெக்டர்கள் பற்றியது. பில் கலெக்டர் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்காக இண்டர்வியூ நடத்தி மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துடன் மதுரை சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இண்டர்வியூவில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற அறிவிப்புக் கொடுத்து மூன்றாண்டுகள் ஆகியும் அவர்கள் யாரையும் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாத நிலைதான் இருக்கிறது. இதிலே எவ்வளவு பணம் விரயம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பில் கலெக்டர்கள் எப்போது தேவையோ அப்போதுதான் இண்டர்வியூ வைக்கவேண்டும். ஏற்கனவே இண்டர்வியூவுக்கு மதுரைக்கும் சென்னைக்கும் வந்தவர்கள் மிகுந்த அதிர்ச்சியுடன் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கச் சாதாரண மக்களின் கஷ்டம் தெரிந்த இந்தச் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 17]

* திரு. எம். சரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கைமீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வாரியம் 300 கோடி ரூபாய் மூலதனமும், 50 கோடி ரூபாய் வருவாயும், எழுபதாயிரம் தொழிலாளர்களும் கொண்டு இயங்கி வருகிற மாபெரும் ஸ்தாபனமாகும். இந்த ஸ்தாபனம் சீராகவும், சிறப்பாகவும் இயங்கி வர வேண்டுமென்று அனைவருமே விரும்புகிறார்கள்.

இன்றைய நிலையிலே மின்சாரம் எல்லா அம்சங்களிலும் தேவைப்படுகிற ஒரு பொருளாக மாறிவிட்டதால், அதிலே அனைவருடைய கவனமும் ஒருமுகமாக நின்று கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். 1967-68-ம் ஆண்டிலே, 3,215 கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி 51,746 விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது, 443 அரிசன குடியேற்றங்களுக்கு மின்வசதி செய்து கொடுத்திருப்பது போன்ற நல்ல காரியங்களைச் செய்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இதுபோன்ற நல்ல காரியங்கள் மிக அதிகமாகச் செய்யப்பட வேண்டிய சூழ்நிலையில் மின்சார வாரியத்தினுடைய வரவு-செலவு, நடைமுறைக் கொள்கை இவற்றையெல்லாம்பற்றி ஆராய்ந்து மாற்றிக் கொள்வது நல்லதென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது ராஜ்யத்திற்கு மைசூர் ராஜ்யத்திலிருந்து மின்சாரம் வாங்குவது யூனிட்டி 4.66 பைசா என்றும், நெய்வேலியில் இருந்து வாங்குவது 5.9 பைசா என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலையைவிடக் குறைந்த செலவிலே நமது ராஜ்யத்திலே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். எப்படி இருந்தாலும் இதை ஒரு வியாபார ஸ்தாபனமாகத்தான் நடத்த வேண்டுமென்று நாம் கருதுகிறோம். அப்படி வியாபார ஸ்தாபனமாக நடத்துவது என்று சொன்னால் மற்றைய இடங்களில் இருந்து விலைக்கு வாங்குகிற மின்சாரத்தை அந்த விலையைவிடக் குறைத்து இன்னொருவருக்கு விற்பது என்பது பொருந்தாததாக இருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவைவிடக் குறைந்த விலைக்கு இன்னொருவருக்கு விற்பது என்பது பொருத்தமானதாக இல்லை. அதிகமாக மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்களுக்கு அலுமினியம், எஃகு, சிமென்ட் போன்ற தொழில்களுக்குக் குறைந்த விலையிலே, நாம் உற்பத்தி செய்கிற விலையைவிடக் குறைந்த விலையிலே கொடுக்கிறோம். வெளியிலிருந்து வாங்குகின்ற மின்சாரத்தையும் விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்கிறோம். இப்படி வியாபாரத்தில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கி, குறைந்த விலைக்குக் கொடுப்பது என்று சொன்னால் அதிக நான் நீடித்து இருக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடும்.

தற்போது மின்சார வாரியத்தினர் அரசாங்கத்திலிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் கடன் பெறுகிறார்கள். அவ்வாறு பெறுகிற கடனுக்குக் கொடுக்கிற வட்டி மொத்த வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட நான்கில் ஒரு பாகமாக இருக்கிறது. 11 கோடி ரூபாய் என்று இருந்தது 13 கோடி ரூபாய் என்று வட்டிமட்டும் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. இது வியாபாரத்திற்குப் பொருத்தமான

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

தாக இல்லை. நம்மிடமிருந்து மின்சாரத்தைப் பெற்று விநியோகிக்கின்ற தனிப்பட்ட கம்பெனிக்காரர்கள் அதிகமான லாபத்தைக் காட்டுகிறார்கள். நாம் அதிகமாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்குக் குறைந்த விலையிலும், குறைவாகப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கு அதிக விலையிலும் அளித்து வருகிறோம். இது முரண்பாடான தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. இன்றைய அரசு சமுதாயத்தை நோக்குகின்ற விதம் சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு உதவி வேண்டுமென்பதாகும். ஆனால் செயல் முறையில் பார்க்கும்போது அதிக வசதியுள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்யும் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதுதான் இதிலிருந்து நமக்குப் படுகிறது.

நமது அரசாங்கம் பணமாகட்டும் அல்லது மற்றப் பணங்களாகட்டும் சாதாரண மக்களிடமிருந்துதான் அதிகமாக வருகிறது. ஆகவே சாதாரண மக்களுக்கு உதவி செய்வதுதான் நியாயமே தவிர, சாதாரண மக்களைச் சுரண்டுகிற, சாதாரண மக்கள்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிற, அல்லது சாதாரண மக்களைக்கொண்டு லாபம் பெறுகிற அத்தகையவர்களுக்கு உதவி செய்கிற முறையில் மின்சார விநியோகமும், விற்பனையும் இருந்துகொண்டிருப்பது இன்றைய சமுதாயத்தைப் பார்க்கும் நிதிக்கு அது பொருத்தமானதல்ல. அது சரியானதும் அல்ல. ஆகவே அதை மாற்றியமைக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமானது என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதில் பல சிக்கல்கள் இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது. தேய்மானக் கணக்கு ஒதுக்குவதில் 1925-ல் இருந்து தேய்மானக் கணக்கு இருந்து வருகிறது. இந்தத் தேய்மானக் கணக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரும் போது அந்த இயந்திரம் அல்லது மூலதன மதிப்பிற்குச் சமமாகி விட்டால் மேலும் தேய்மானத்தில் எப்படிப் பணம் சேர்ப்பது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் மீண்டும் மீண்டும் தேய்மானம் எழுதிக் கொண்டே வருகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தேய்மானத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் தொகையிலிருந்து வெளியே கடன் அளிக்கப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. தேய்மான நிதிக்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்திலிருந்து நமது தேவைகளுக்காக அதை மாற்றிக் கொள்வதில் எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது என்று தோன்றுகிறது. இங்குள்ள பேசின் பரிட்லுக்கு நிலக்கரியை வெளியிலிருந்து வாங்குகிறோம். அப்படி வெளியிலிருந்து வாங்கப்படுவது ரெயில்வே வழி வருவதைவிட கப்பலில் வரும்போது அதிகப் பணமாகிறது. அப்படி கப்பலில் வருவதை ஓரளவு ஈடுகட்ட, அதாவது கப்பலில் வரும் செலவை ஓரளவு ஈடுகட்ட மானியம் அளிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் பணங்கள் எல்லாம் ரெவின்யூக் கணக்கில் வராமல் வேறு கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இதன்பேரில் பளு ஏற்படுகிறது. ஆளியார் திட்டமிருக்கிறது, சோலையார் திட்டமிருக்கிறது. அங்கு பவர் ஹௌஸ் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, பவர் ஹௌஸ்க்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டு, பவர் ஹௌஸ் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது ஓடவேண்டுமென்றால் தண்ணீர்

முற்பகல் 11-30

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தண்ணீருக்கு முதலில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நீரார் குறித்துக் கோளாவுடன் உடன்பாடு காணாததால் இதற்கான ஏற்பாடு செய்யவில்லை. பவர் ஹௌஸ்க் காக ஒதுக்கப்படும் பணம் தேக்கமடைகிறது. அந்தப் பணத் திற்கும் வட்டி அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆக எல்லாம் சேர்ந்து தான் மின்சார வாரியத்திற்கு இந்தப் பெரிய பளு ஏற்படுகிறது. வாரியம் வருமானத்தைப் பெருக்கி லாபம் காட்ட வழியில்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், பல்வேறு கோணங்களில் அதன் செலவுகள் ஏறியிருக்கின்றன என்பதினால்தான். மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் அவர்கள் அடைய வேண்டிய நலன்களை அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறது. லாபம் அதிகமாக வந்தால் அந்த லாபம் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படிப் பகிர்ந்து அளிக்கிற வாய்ப்பு ஏற்படும் முறையில் அதன் வருமானம் இல்லை. பல ஆண்டுகளாக அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொள்ளப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களை நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக மாற்றுவதற்கு நமக்கு முடியவில்லை. பல தொழில்கள் காண்ட்ராக்டிக்கு விடப்படுகிறது. நிலக்கரியை ஏற்றுவதும் இறக்குவதும் கூட காண்ட்ராக்டிக்கு விடப்படுகிறது. ஆணைக்கட்டுகள், பவர் ஹௌஸ் போன்றவை காண்ட்ராக்டிக்கு விடப்படுகிற இடங்களில் வேலை செய்பவர்கள் வேலை முடிந்த பிறகு வேறு எங்கெங்கோ போக வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு வேலை செய்பவர்களின் பெயர்கள் பொய்யாக, தவறாக பதிவுசெய்யப்பட்டு பணம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது என்ற புகார் வருகிறது. அம்மாதிரித் தவறுகளைக் களைய வேண்டுமென்றால், நம்மிடத்தில் வேலை செய்தவர்களே மீண்டும் வேலை செய்வதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். மத்தியில் ஒருவர் இருந்துகொண்டு லாபம் சம்பாதிக்கும் நிலை இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, அப்படி அதை நாமே ஏன் நேரடியாகச் செய்யக்கூடாது, ஏன் அப்படி முயற்சி செய்யக்கூடாது என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிச் செய்ய முடியுமா முடியாதா என்று ஆராயப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. மின்சாரம் வழங்குவதில் பல இடங்களில் பல கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மின்சாரம் வழங்குவதற்காக ஒரு பகுதியி விருந்து விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டால், அவை வரிசையாக ஆராயப்பட்டு மின்சாரம் வழங்குதல் வேண்டும். ஆனால் அம்மாதிரிச் செய்யப்படாமல் செல்வாக்குக் காரணமாக வரிசைக் கிரமமாக இல்லாமல் முன்னே போட்டவர்களுக்கு பின்பும், பின்னே போட்டவர்களுக்கு முன்னமேயும் மின்சாரம் வழங்குவதாகப் பல இடங்களில் புகார்கள் வருகின்றன. கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலும் பல ஊழல்கள் நடப்பதாகப் பல புகார்கள் வருகின்றன. கீழேயுள்ள லைன்மென், எஸ்.ஓ. பணம் இல்லாமல் மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில்லை என்ற முறையில் பல இடங்களில் இருந்து புகார்கள் வருகின்றன. அந்தப் பணம் எவ்வளவு பேர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது என்று உறுதியாகச்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சொல்ல முடியாவிட்டாலும் ஓரளவு ஒருமாதிரி மட்டங்களில் இருப்பவர்களுக்கு அதில் பங்கு உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. கடந்த மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசும்போது என்னுடைய கருத்துக்கள் பொதுவாக இருந்ததாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சொல்லப்போவது பொதுவானதல்ல. நங்கவல்லி பஞ்சாயத்து யூனியனில் சூரப்பள்ளி பஞ்சாயத்து என்றதொரு பகுதி இருக்கிறது. அது மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியாகும். அங்கு தெரு விளக்குகள் வேண்டுமென்றும், 284 கிணறுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு வேண்டுமென்றும் கேட்டு விண்ணப்பங்கள் போடப்பட்டு வெகு நாட்கள் ஆகிவிட்டன. கீழே இதற்கான திட்டமிடப்பட்டு பரப்போசல் மேலே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. மேட்டுருக்கு அருகாமையில் உள்ள பகுதிகளுக்குக்கூட மின்சாரம் கிடைக்க வில்லையென்றால் என்ன சொல்வது. முன்பு நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை என்று கூறியிருப்பதால் இப்போது இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். மேட்டுருக்கு அருகாமையிலுள்ள சூரப்பள்ளி பஞ்சாயத்துக்கு வேண்டிய மின்சாரம் கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய வேண்டும், அதில் உடனே கவனம் செலுத்தி, வேண்டியது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேமாகிவிட்டதால் இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இதற்கு முன்னால் நண்பர் திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசும்போது இரண்டாவது உலகப் போரின் போதுகூட அவ்வளவு பெரிய இருட்டடிப்பு இருந்ததில்லை என்று கூறினார்கள். அவர் தமிழ்ப் புல்வராக இருந்திருந்தால் ஒருவேளை மிகைப்பட கூறியிருக்கிறார் என்று கூறலாம். ஒரு வேளை அவர்கள் இரவு காலங்களில்கூட கறுப்புக் கண்ணாடி அணிந்து, அந்த விளக்குகள் தெரியாத அளவிற்கு அது மறைத்திருக்குமோ என்று எண்ணுகிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து கோடை காலங்களில் அணைக்கட்டுகளில் தண்ணீர் இல்லாமல், எங்கு பார்த்தாலும் இருட்டடிப்பு இருந்ததை நாம் அனைவரும் அறிவோம். தொழிற்சாலைகள் இயங்கவில்லை, சினிமாக் கொட்டகைகள் ஓடாது, அப்படிச் சினிமாக் கொட்டகைகளில் ஒரு ஆட்டம் இருந்தாலும் கூட, மின்சாரம் விசிறிக்குப் பதிலாக, பனைஓலை விசிறி தரப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் வீடுகளில் உள்ள அடுப்புகளில் பூனை தூங்கும் என்ற நிலை இருந்தது. வருமுன் காத்தல் என்பதுபோல் எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட மின் வெட்டுகள் வரக்கூடாது என்று கருதித்தான் இப்போதுள்ள நம் அரசு மைசூர் அரசோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இந்த ஆண்டு எங்குமே மின் வெட்டு இல்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டாவிட்டாலும்கூட சும்மாவாவது இருந்திருக்கலாம். அடுத்து, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் அலுவல் மொழியாகத் தமிழ் மொழியை உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டு

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்] [1968 ஆகஸ்ட். 17]

மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அலுவலகப் பெயர் பலகைகள், உந்துகள் ஆகியவற்றில் தமிழில் பெயர்கள் எழுதப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடிதப் போக்குவரத்தும் தமிழில் உடனடியாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, பைகாரா, மேட்டூர், மதுரை ஆகிய திட்டங்களில் பணிபுரியும் எழுத்தாளர்களுக்கு பதவி, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தும் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. ஆனால் தென் ஆர்க்காடு, வேலூர், செங்கல் பட்டு பகுதிகளில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளில் அவர்கள் பதவி உயர்வு பெற்று விடுகிறார்கள். அனைவருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்காக 'காமன் ஸீனியாரிட்டி ஃபார் க்ளார்க்ஸ்' என்பதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூறியதுபோல் ப்யூன்ஸ், கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் இவர்கள் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்தும் கூட "ஃபார் வாண்ட் ஆப் வேக்கன்ஸி ஊஸ்டட்" என்று வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்சில் பதிவு செய்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மறுமுறை வேகன்சிஸ் வரும்போது திரும்ப அந்த நபர்களை அனுப்புவதில்லை. காரணம் அவர்களின் பெயர்கள் புதிதாக பதிந்திருக்கும். புதிதாக பதவி செய்திருப்பதால் அவர்களை அனுப்பாமல் வேறு ஒரு சிலரை அனுப்பி விடுகிறார்கள். பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்த ஊழியர்களுக்கு மறுபடியும் சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே ஏற்கனவே பணி புரிந்து ஊஸ்ட் ஆனவர்களை, அவர்கள் அலுவலகத்தில் ஒரு லிஸ்ட் வைத்துக் கொண்டு அந்த லிஸ்டிலிருந்து அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாயூரம், மன்னார்குடி, திருவாரூர் நிறுவனங்களை நமது அரசு ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது. அதேபோல் திருச்சி, தென் சென்னை மின் வழங்கும் நிறுவனங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர்கள் இணைப்புகள் தர முடிவதில்லை. அதிகப்படியாக விளக்குகள் வேண்டுமென்றோ, விவசாயத்திற்கு பம்புகளுக்கு இணைப்புகள் வேண்டுமென்றோ கேட்டால் அவர்கள், அரசாங்கத்தினிடம் கடன் கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்தால்தான் செய்ய முடியுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கும் இந்த நிலையில் அரசாங்கம் எப்படி கடன் வழங்கும்? எனவே எவ்வளவு விரைவில் முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளின்றிடுக்கிறது. அவர்கள் புதிதாக யாரையும் நியமிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அது நியாயமானதுதான். ஆனால் தனியார் கம்பெனிகளில் பல ஆண்டுகளாகப் பணி புரிந்துள்ள ஊழியர்களுக்கு வேலை நீக்க நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

பதாகத் தெரிகிறது. திருச்சி, தென் சென்னை மின் வழங்கும் கழகத்தில் பல ஆண்டுகளாகப் பணி புரிந்துள்ள ஊழியர்களுக்கு இத்தகைய நோட்டீஸ்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே, பல ஆண்டுகளாக அவர்கள் பணிபுரிந்துள்ள காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பை நமது அரசாங்கம் செய்து தரவேண்டி மென்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: தலைவரவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் சென்ற ஆண்டு நடைபெற்ற விவாதங்களில் கூறிய கருத்துரைகளின்மீது எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி கொடுத்த அறிக்கைக்காக முதலில் மிக்க நன்றியைச் செலுத்தக்கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரி கூறுகின்ற கருத்துக்களின் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது மிகமிக இன்றியமையாதது. அவ்வாறு எடுத்துக் கொண்டமைக்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் சில முக்கியமான கருத்துக்களை இப்பொழுதும் சொல்ல வேண்டியது இன்றியமையாததாய் இருக்கிறது.

சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதிலே 'டிரான்ஸ்பார்மர்'லே எவ்வளவு லோடு இருக்கிறது என்று கவனிக்காமல் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதால் குடியானவர்கள் பல தொல்லைகளை அனுபவிக்கும் நிலை இருக்கிறது. மீட்டர் ஓடிக் கொண்டேயிருக்கிறது. அதனால் அதிகமாகச் சூடாகி தண்ணீரும் வருவது குறைந்தும் நின்றும் மீட்டரும் ஓடிக் கொண்டிருப்பதால் குடியானவர்கள் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். இப்படி இல்லாமல் அதைச் சீராக அமைப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது.

ஆரம்பச் செலவுக்குக் குடியானவர்களிடம் வாங்கும் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக அந்தத் தொகையைக் குறைக்க வேண்டும். ஆனால், மின்சார இலாக்காவிலே, ஆகின்ற செலவிலே கணக்கிட்டுத்தான் கேட்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மீது குறை கூறுவதாக அல்ல பொருள். அந்தத் தொகையை நிச்சயமாகக் குறைக்க வேண்டும். பல துறைகளில் அதிகமாகச் செலவாகிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஒரு கம்பம் நட்டு 50 அடி தூரத்திலேயிருந்து கொண்டு வர 300, 350 ரூபாய் செலவாகிறது. இதைக் குறைக்க, தக்க நடவடிக்கை எடுப்பது மிக மிக இன்றியமையாதது.

மின் இணைப்புக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தவுடனேயே அந்த ஆண்டு மின் கடன் எழுப்புவதன் மூலம் கடன் வாங்கப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டே இம்மாதிரி விவாதத்தின்பொழுது, குடியானவர்களிடம், சக்தியில்லாதவர்களிடம் கடன் பெறக்கூடாது என்று கூறியபொழுது அவ்வாறே கையாளப்படும் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால், இப்பொழுதும் முன்போலவே அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து ஏழைகளிடமிருந்து வாங்குவது நடைமுறையில் இருக்கிறது. அவிசியில் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்களிடம் ஆள் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் வசூல் செய்யப்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

பட்டது. அந்த ஆண்டு இணைப்பு கிடைக்காமல் அடுத்த ஆண்டும் மின்சாரக் கடன் வசூல் செய்தும் சலுகை உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், இல்லாதவர்களுக்கு ஒருமாதிரியாகவும் நடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. இவைகள் மிகவும் விரைவில் சுவனிட் தாக வேண்டிய காரியங்கள். மிக்க ஏழைகளிடத்திலே இவ்வாறு பணத்தை வாங்குகிறார்கள். அந்த ஏழைகளுக்கு நூற்றுக்கு 5 ரூபாய் வட்டிக்குக் கூட கிடைப்பது இல்லை. அந்த ஏழைகளிடம் அரை ரூபாய் வட்டிக்கு வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த எட்டணை வட்டியாவது அவர்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பணத்தை வாங்குவது பெரிய பாவமாகும். இதைத்தவிர, சூப்பர்டாக்ஸ், இன்கம்டாக்ஸ், சர்சார்ஜ் என்று எத்தனையோ வகைகளில் பிடித்துக் கொண்டு தான் கொடுக்கிறார்கள். இந்த இன்கம்டாக்ஸ், சூப்பர் டாக்ஸ் வாங்க தனி இலாக்கா இருக்கிறது. இன்கம்டாக்ஸ், சூப்பர்டாக்ஸ் என்றால் இன்னது என்று தெரியாதவர்களிடம் அதற்காகப் பிடித்துக்கொண்டு, பிடித்துக் கொண்டதை விண்ணப்பித்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு, திரும்பவும் அதை உரிய இலாக்காவிலிருந்து திரும்பவும் பெற வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்படி வேண்டாத இடத்திலே, தேவையில்லாத இடத்திலே இருந்து பணம் கேட்பது அக்கிரமம். இது கொள்ளையடிப்பது போன்ற நிலை. எனவே இவ்வாறு செய்வதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இதைப்பற்றி முன்பே சொன்னேன். சுவனிக்கப்படவில்லை.

ஒரே இணைப்பிலே ஒருவருக்குக் கிடைப்பது, ஒரு ஸ்கீமிலேயே பக்கத்திலிருப்பவருக்குக் கிடைப்பது இல்லை. இதைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் பேசிவிட்ட காரணத்தினால் அது சம்பந்தமாக அதிகமாகப் பேச விரும்ப வில்லை. இதற்கு நேரிய முறையிலே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக அடிஷனல் செக்யூரிட்டி பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர்ந்த பட்சமாக 3 மாதத் தொகையை அடிஷனல் செக்யூரிட்டியாக வாங்குகிறார்கள். சில காலங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல், ஓடத் தேவையில்லாமல் இருக்கும் அந்த 3 மாதங்களுக்குரிய தொகையை முன்பணமாகக் கட்ட வேண்டுமென்பது சரியாகாது. 12 மாதங்களுக்கு ஆகும் செலவிலே ஒழுங்காக நான்கில் ஒரு பங்கை வாங்கிக் கொண்டால் நியாயமாக இருக்கும். அந்தச் சிறு மாறுதலையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து, ஆர்.எஃப்.சி.-யில் உள்ள கஷ்டங்கள். எங்கள் பகுதியிலே சாதாரண விவசாயிகள் பலதுறைகளிலும் மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் பழக்கம் கொண்டிருக்கிறார்கள். கிணறு போர் போடுவதற்கு, தானியக் கதிர் அடிப்பதற்கு, கரும்பு ஆலை போன்றவைகளுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த ஆர். எஃப்.சி. மூலம் பலவித இன்னல்களும், இடைஞ்சல்களும், இலஞ்ச ஊழல்கள் பெருகு

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்]

வதற்கு வாய்ப்புகளும் ஏற்படுகின்றன. இவைகளைக் குறைக்க வேண்டும். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், ஆர். எஃப்.சி. கண்டிஷன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து, அதற்குரிய லைசென்ஸ் பெற்றவர்களிடம் அத்தாட்சி பெற்றால்தான் கண்டிஷன் சொல்ல முடியுமென்ற நிலையிருக்கிறது. அவைகளை மாற்ற வேண்டும். யாரோ வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால், அந்த லைசென்ஸ் பெறுவதற்கு ஒரு தொகையைக் கொடுத்து, எங்கேயோ கையெழுத்து வாங்கிக்கொண்டு வரும் பழக்கம் இருக்கிறது. இந்த முறையினால், லைசென்ஸினால் வியாபாரம் ஆகின்றதே தவிர எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லை. இந்த முறையை எடுத்துவிட வேண்டும். ஏற்கெனவே சட்டப்படி அரசாங்கம் கொடுத்து வந்தது ஒழுங்காகயிருந்தது. அதைவிட்டு, இதற்காக ஒருவரிடம் கையெழுத்து வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டி வந்து அதனால் லஞ்ச ஊழல்தான் பெருகும்.

இரண்டாவதாக, ஆர்.எஃப்.சி. கண்டிஷன், நிரந்தரமாக எவ்வளவு குதிரை பவர் ஓடுமோ பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முறை. அதற்கு அனுமதியைக் கேட்டு, மேலிடங்களுக்கு விண்ணப்பங்களை அனுப்பும்போது, சூப்பர்வைசர் முதலியவர்களின் அளவிலே, குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் ஓடாமல் பார்த்துக் கொள்ள வைத்தால் செம்மையாக இருக்கும். அதைவிட்டு, ஒவ்வொரு முறையும் மேல் மட்டத்திற்குப் போய், கையெழுத்து வாங்கி வர வேண்டுமென்று தொல்லைகள் கொடுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று சொல்லுகிறேன், அது மின்சாரத்தோடு சம்பந்தப்படாததாகயிருந்தாலும் உண்மையிலேயே அதனோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். இன்று மின்சாரம் பொது விவசாயிகளிடமும், பல இடங்களிலும், கிராமங்களிலும் பரவியிருக்கிறது. ஏராளமான பொருளை அரசாங்கம் அதில் கொட்டியிருக்கிறது. அது லாபமாக நடக்க வேண்டும். பல கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லை. சென்ற ஆண்டு 100 ரூபாய்க்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கப் பெறப்பட்டது. ஆனால், இன்று 20 ரூபாய், 10 ரூபாய்க்குக் கூட இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும், எங்கள் பகுதியிலே உழவர்கள் நஷ்டப்படக்கூடிய நிலையிருக்கிறது. விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், தொழிற்சாலைகள் மூடுவிழாவினாலே போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த முறையில் விவசாயமும் தொழிலும் அடியோடு நசுக்கப்பட்டால் மிகக் கஷ்டமாகப் போய்விடும். ஆகவே, மின்சார வாரியம் லாபகரமாக நடக்க வேண்டும். அதன் மூலம் உற்பத்தி மிகுதியாக கிடைக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே மிக இன்றியமையாத முறையிலே தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு என் பகுதியிலே, கோவையிலே, ஒரு பெரும் பகுதியிலே எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை. ஆகவே, ஒரு திட்டம் கொண்டு வந்து கிணற்றிலே தண்ணீர் உற்பத்தி ஆகச் செய்து அதன் மூலமாக மின்சார வாரியம் லாபகரமாக நடக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குக் கொடுத்த வாய்ப்பிற்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 17]

* திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். மின்சாரம் இன்றைய நாகரீக உலகத்திற்கு மிகவும் தேவையான அத்தியாவசியமான ஒரு பொருள். அதிலும் குறிப்பாக விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரம் மிகமிகத் தேவை. அதனால் பெருவாரியான உணவு உற்பத்தி ஆகிறது. அதிலும் குறிப்பாக தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மின்சாரத்தினால் அதிகமான உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பது தெரிந்ததே. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு தஞ்சைக்கு அடுத்தாற்போல் உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றால் அதற்கு முக்கிய காரணம் மின்சாரம் தான். தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல இயற்கை சாதனங்கள், இயற்கை வசதிகள் இருந்தும் அங்கு செய்யப்படாத ஒரு காரியத்தை வடாற்காடு மாவட்டம் செய்கிறது என்றால் அது மின்சார இணைப்பினால்தான். என்பதை இந்த அவைக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த மின்சார ஸ்தாபனம் கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் நல்லமுறையில் இயங்கி வந்தது என்பது பாராட்டுக்குரியது. இன்றைக்குக் கொஞ்சம் சற்று மாறுபட்ட நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, வடாற்காடு மாவட்டத்திலே பல மனுக்கள், விவசாயிகள் தங்களுக்கு கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று மனு செய்தும், பல மனுக்கள் குவிந்தும் அதற்கு கனெக்ஷன் கொடுக்காமல் காலதாமதம் ஆகிக் கொண்டு வருகிறது. அதற்கு அதிகாரிகளை அணுகினால் இன்ன இன்ன பொருள்கள் இல்லை என்ற ஒவ்வொரு காரணங்களை ஒவ்வொரு வாரமும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அந்த மாவட்டத்திற்கு டிரான்ஸ்பார்மர் இல்லையென்ற ஒரு பெருந்த குறை இருந்து வருகிறது. அந்த மாவட்டத்தைப் பார்த்து வருகிற 'எஸ்.சு.' அவர்களே தேரில் சொன்னார்கள். அதிலும் ஒரு கிராமம் இருக்கிறது என்றால் அந்த கிராமத்தில் ஒன்றிரண்டு டிரான்ஸ்பார்மர்கள் இருக்கின்றன. அதில் கூட, இரண்டத்தனை, மூன்றத்தனை அளவுக்கு மனுக்கள் இருந்தும் அதில் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு வசதிகள் இருந்தும், கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று விவசாயிகள் கேட்டால் எங்களிடம் போதிய லோடு இல்லையென்ற ஒரு காரணத்தைக் காண்பிக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினாலோ அல்லது மின்சார வாரியத்தினாலோ ஒரு உத்தரவு இடப்பட்டது, இரவு நேர மின்சார கனெக்ஷன் தரலாம் என்று. அந்த இணைப்புகள் கூட அந்த மாவட்டத்திலே தரப்படாமல் இருப்பது மிகமிக வேதனைக்குரியது. விவசாயி தன்னுடைய வாழ்விலே உயர வேண்டுமென்றால் மின்சார வாரியம் மிகவும் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அதிலும் வரப்பில் நெல்லுக்கு மாற்றி விட்டார்கள். அதற்கு உழவு செய்ய வேண்டுமானால் தண்ணீர் இறைக்க மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. மின்சார இணைப்புக் கிடைக்காமல், விவசாயம் செய்யக் கூடிய ஏழை விவசாயிகள் எப்படி நன்மை அடைய முடியும்? அந்த விவசாயிகையில் பணம் வைத்துக் கொண்டு பம்பு செட் போடுவ

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. இல. பலராமன்]

தில்லை. கடன் வாங்கிப் பம்பு செட் போடுகிறான்.* அதற்கு வட்டி அதிகமாக ஏறிக் கொண்டே போகிறது. பம்பு செட் போட்டு இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் ஆன பிறகும் அவனுக்கு இணைப்புத் தரவில்லையென்று சொன்னால் அந்தக் கடன் அவனுக்கு மேலும் வட்டியைக் கூட்டுகிறது. கடனாளியாகத் தான் ஆகிறானே தவிர, தன்னுடைய பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக்கொள்ளக் கூடிய வசதி இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நான் பல உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். அதற்கு வேண்டிய மனுக்கள் கூட இருக்கின்றன.

என்னுடைய கணியம்பாடி தொகுதியிலே, மனுக்கள் அனுப்பப் பட்டும் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையோ விவரமோ கிடையாது. அதிகாரியை அணுகினால் அவர் பரிதாபத்திற்குரியவராகத் தெரிகிறார். எங்களிடம் கம்பி இருந்தால் கம்பம் இல்லை, கம்பம் இருந்தால் கம்பி இல்லை என்ற பதிலைத்தான் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். அவர்களைவிட மேலதிகாரிகளை அணுகினால் அதற்கு வேண்டிய ஒதுக்கீடு கிடையாது என்று தெரிவிக்கிறார்கள். ஏதோ, அறிக்கையிலே திட்டங்களைப் போட்டு பம்புசெட் கணக்ஷன் கொடுக்கிறோம் என்ற புள்ளி விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது மிகமிகப் பின்தங்கித்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்த அவைக்கு நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

மின்சாரத்தை பொறுத்த அளவுக்கு பல அங்கத்தினர்களும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்—பல கிராமங்களில், பஞ்சாயத்துக்களில் மின்சார விளக்கு கிடையாது. பல்பு இல்லாத காரணத்தால் வெளிச்சம் கிடையாது. காங்கிரஸ் அரசு வெளிச்சம் உண்டாக்குகின்ற அளவுக்கு செய்ததை இந்த அரசு வெளிச்சம் இல்லாத அளவுக்குத்தான் செய்கிறதே தவிர, வெளிச்சம் உண்டாக்கக்கூடிய அளவில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்து சாஸ்திரப் பிரகாரம் விளக்கேற்றி வைத்த லக்ஷ்மி என்று கூறுவார்கள். அந்த விளக்கை நீக்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்த ஆட்சி இருக்கிறதே தவிர, முன்னேற்றம் ஒன்றும் இல்லையென்று நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் பித்தனை, செம்பு இல்லையென்று கூறினார்கள். அது சாதாரணமான காரணம் என்று நான் கூற முடியும். சில காலத்திற்கு முன்னால் காட்பாடி விஸ்தரிப்பிலே ஒரு எஸ்.ஈ. அவர்கள் நான் இந்த ஹோல்டர்களுக்கெல்லாம் மாற்றுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு வரையில் ஒன்றும் மாற்றவில்லை. நான் பஞ்சாயத்துத் தலைவராகக் கூட என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறேன். அங்கும் ஒன்றும் மாற்றவில்லை. மற்ற மற்ற கிராமங்களில் எல்லாம் இதே நிலைதான் இருக்கிறது என்பது மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்த உண்மை. அது அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். மேலும் இந்த நிலையை நீடிக்க விடாமல் இந்தக் குறைகளை

[திரு. இல. பலராமன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று அதிகாரிகளை பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்களும் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்திலேயிருந்து பாலார் பேசின் விதி என்ற விதியைக் காண்பித்து பல விவசாயிகள் ஏங்கக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. மின்சார இலாகா அதிகாரிகளும், ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகளும் கலந்து அதற்கு ஒரு வழி வகுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன் மூலம் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருந்தாலும் உணவு உற்பத்தியிலே மிகவும் அக்கறையுள்ள மாவட்டமாக இருக்கும். அதே நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு நல்ல வாய்ப்புகளும் இருக்கும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த ஜில்லாவிலே மின்சாரம் சரியான முறையில் கொடுக்கவில்லை. இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தற்போது இயற்கை மழையும் கிடையாது. இந்த வசதிகள் அளிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்த ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். எம். அண்ணாமலை தலைமையிலே சிலர் ரென்னை ஜார்ஜ் கோட்டை முன்னாலே உண்ணாவிரதம் இருக்க இங்கு வந்தார்கள். அவர்களைக் கூடக் கைது செய்தது இந்த அரசாங்கம். இப்படிப்பட்ட நிலையை இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதுடன் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவரோடு மட்டுமல்லாமல் மற்ற விவசாயிகளையும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். மேலும், பல் நாட்களாக இங்கே உண்ணாவிரதம் இருக்க அவர்கள் வந்திருப்பதன் நோக்கம் அரசியல் நோக்கம் அல்ல. அந்த ஜில்லாவிலே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு உள்ளதனால் தான் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அமைச்சரவைக்கு நான் நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். அரசியல் நோக்கோடு இல்லாமல் வந்த திரு. எஸ். எம். அண்ணாமலை அவர்களையும் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளையும் கைது செய்ததோடு இல்லாமல் பீச் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு தகவல் கூட குறிப்பாக சற்று நேரத்திற்கு முன் எனக்கு வந்தது. அதையும் இந்த அமைச்சரவை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த மின்சார வாரியத்தில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் கிராமப் புறங்களில் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். மூன்று அல்லது நான்கு டிரான்ஸ்போர்மர்களுக்கு அஸிஸ்டெண்ட்ஸ் ஓயர்மேன் அமர்த்தலாம் என்ற ஓர் உத்திரவு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அங்கே அதிகமான வேலைகளைக் கொடுப்பதனால் அந்த ஊழியர்கள் தங்கள் பணிகளை செவ்வனே செய்ய முடியவில்லை. அப்படி முடியாததினால் விவசாயிகள் தங்களுடைய மின்சாரத்திற்கு தடை ஏற்படும்போது அவர்களை கண்டு பிடிப்பதற்கே ஒரு நாள், இரண்டு நாள் ஆகிறது. இதனால் வயல்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மின்சார வாரியத்தில் மனுக்கள் ஒழுங்கினைமான முறையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. இல. பலராமன்]

விவசாயி மனுவைக் கொடுத்தான் என்றால், வரிசைக்கிரமமாக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. பின்னால் கொடுத்த நபர் பெரிய நபராக இருந்து, அல்லது வேறு யாராவது நபர்களுக்கு, பணம் கொடுத்தவர்களுக்கு வேலை ஆகிறது என்ற எண்ணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவுக்கு இந்த மின்சார வாரியம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மனுக்களை வரிசைக்கிரமப் படுத்தி, அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செக்ஷன் ஆபீஸர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில், சூபர்வைஸர் இருக்குமிடத்தில், வாரத் திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அந்த மனுக்களை சேகரிக்கக்கூடிய 'கிரீவன்ஸ் டே' என்ற முறையில், அதிகாரிகள் குற்றங்குறைகளை கேட்டறிய வேண்டும். அப்படி விவசாயிகளுடைய குறைகளை நேரில் கண்டறிந்தால், விவசாயிகளின் குறைகளை துரிதமாகப் போக்க முடியும். எஸ்.எ. ஆபீஸ் துரத்தில் இருப்பதினால் கல்வி அறிவு இல்லாத விவசாயிகள் ஏதோ மனுச் செய்தோம், பம்பு செட்களை வாங்கினோம், மின் விஸ்தரிப்புக் கொடுப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் வருகிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலையை மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க, மின்சார வாரியம் பாடுபடவேண்டும். குறிப்பாக வட ஆற்காடு மாவட்ட மக்களுக்கு மின்சார வாரியம் மேலும் உறுதுணையாக இருந்தால், வட ஆற்காடு மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்ட மக்கள் சார்பாக மின்சார வாரியத்திற்கு என்னுடைய நன்றியறிதலை தெரிவித்துக் கொண்டு, மின்சார வாரியம் நன்கு இயங்க பாடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கிய தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார வாரியம் மிக நல்ல முறையில் பணி செய்து, இந்தியாவிலேயே கிராமப் புறங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பதில் முதன்மையாக விளங்குகிறது. அதற்காக மின்சார வாரியத்தையும், அதன் அதிகாரிகளையும், அங்கு இருக்கிற ஊழியர்களையும் கிராமப்புற மக்களின் சார்பாக நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படிப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்தில், குற்றங்குறைகள் இல்லை என்று திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிவிடமுடியாது. குற்றங்குறைகள் என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் திட்டமிடுகின்ற முறைகளில் சில குற்றங்குறைகள், அந்தத் திட்டங்களை அமுல் நடத்துகின்ற முறைகளில் சில குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றன. அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, இந்தத் தேசத்தில் மூன்று ஐந்தாண்டுத்

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுடைய நோக்கம் பொதுவாக திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன், மின்சாரத்தை மட்டும் சொல்லவில்லை—உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்று தான் போட்டார்கள். ஆங்காங்கு பல துறைகளில் உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. ஆனால், விநியோகத்தைப் பொறுத்த அளவில் சரியான திட்டம் எதுவுமில்லை. அதன் விளைவாக உற்பத்தியின் பலன் பெருவாரியான மக்களுக்கு கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அதன் பிரதிபலிப்பைத் தான் நாம் மின்சார வாரியத்தின் திட்டங்களில் பார்க்கிறோம். பரம்பிக் குளம்-ஆளியாறு திட்டம், குந்தா திட்டம், எண்ணூர் அனல் மின்சார திட்டம் இப்படிப் பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பது தான் நோக்கம். ஆனால் உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும் கூட, அந்த உற்பத்தியின் முழுப் பலன், முழுத் திறன் பெரும்பாலான மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, பெருவாரியான மக்கள் அதன் முழுப் பலனையும் அனுபவிக்கவில்லை. இது ஒரு அம்சம். இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில் ஒருங்கிணைப்பு இருக்கிறதா என்றால், அதுவுமில்லை. முழு அளவுக்கு ஆங்காங்கு உற்பத்தித் திட்டங்கள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனவா என்றால், அதுவும் கிடையாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தில் இப்பொழுது ஒரே ஒரு பவர் ஹவுஸ் சர்க்கார்பதி. தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மற்ற பவர் ஹவுஸ்கள் இயங்காமல் இருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற இலாகாவிலுள்ள குறைபாடுகள் தான். வேறு ஒரு காரணமும் கிடையாது. சோளையாறு திட்டத்தில் பவர் ஹவுஸ் ஒன்று, இரண்டு இருக்கிறது. இதிலே பவர் ஹவுஸ் இரண்டிற்கு தண்ணீர் கொடுக்கிற பொதுப்பு பொதுப்பணித் துறையினரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. பொதுப்பணித் துறையினர் கட்டுகிற அணையிலிருந்து அந்தப் பவர் ஹவுஸுக்கு தண்ணீர் வரவேண்டும். பொதுப் பணித்துறையினர் அந்த அணையைக் கட்டி முடித்து விட்டார்கள். ஆனால், மின் துறையினர் பவர் ஹவுஸ் இரண்டை இன்னும் கட்டி முடிக்கவில்லை. அதனால் அந்த பவர் ஹவுஸ் இயங்க முடியவில்லை. பவர் ஹவுஸ் ஒன்றைப் பொறுத்தவரையில் பொது பணித் துறையினர் அந்த அணையைக் கட்டி முடிக்கவில்லை, மின் துறையினர் கட்டி முடித்துவிட்டார்கள். அதனால் அதுவும் இயங்கவில்லை. ஒரு பக்கம் மின்சார வாரியத்தினர் பவர் ஹவுஸைக் கட்டி முடித்துவிட்டார்கள், பொதுப்பணித் துறையினர் அணையைக் கட்டி முடிக்கவில்லை. இன்னொரு பக்கம் பொதுப்பணித் துறையினர் அணையைக் கட்டி முடித்துவிட்டார்கள், மின்சார வாரியத்தினர் பவர் ஹவுஸைக் கட்டி முடிக்கவில்லை. இதனால் இரண்டு பவர் ஹவுஸ்களிலும் உற்பத்தி துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு துறையினரும், பொதுப்பணித் துறையினரும், மின்சாரத் துறையினரும் ஒருங்கிணைந்து, ஒருமுகமாக செயல்பட்டிருந்தால், இரண்டு துறை அதிகாரிகளும் அவ்வப்பொழுது கூடிப் பேசி, நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து, வேலை

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

களைச் செய்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். அப்படி ஒரு இனக்கமான முறையில், ஒருங்கிணைப்போடு செயல்படாததினால், இரண்டு பவர் ஹவுஸ்களினால் பொது மக்களுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் இல்லை. கோடிக்கணக்கான பணம் வீணாக அங்கே முடங்கிக் கிடக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார்பதி பவர்ஹவுஸை எடுத்துக்கொண்டால், சென்ற வருஷ நிலையைச் சொல்கிறேன். இந்த வருஷம் எப்படியோ நிலை தெரியாது. அந்தப் பவர் ஹவுஸ் 30 மெகவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. துணைக் கடவு அணையிலிருந்து தண்ணீர் வரவேண்டும். துணைக்கடவு அணை கோள ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த அணை. வன இலாகாவைச் சேர்ந்த மாங்கன் வெட்டாததால், குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அந்த அணையில் தண்ணீர் தேக்க முடியவில்லை. அதனால் 30 மெகவாட் உற்பத்தித் திறனுள்ள சர்க்கார்பதி பவர் ஹவுஸில் இப்பொழுது 18 மெகவாட் அளவுக்குத் தான் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் ஓரளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் பணம் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கெல்லாம் தேவைப்படும் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தத் துறையினர்களிடையே ஒருங்கிணைந்த, ஒருமித்த முயற்சிகள் இல்லாத காரணத்தினால், இந்தக் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதனால் பணம் ஒரு பக்கம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. பொது மக்களுக்கும் எந்தவிதமான நன்மையும் கிடைக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, நெய்வேலியில் 400 மெகவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தமிழக மின்சார வாரியம் தான் நெய்வேலியிலிருந்து முழுக்க முழுக்க மின்சாரத்தை வாங்குகிறார்கள். இப்பொழுது நெய்வேலியிலிருந்து எவ்வளவு அளவு மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது என்று பார்த்தால், ஒரு சில சமயங்களில் 75 மெகவாட் அளவு தான் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பாக்கி காலங்களில் சுமமாக துங்கிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் 150 மெகவாட் அளவு மின்சாரம் எடுத்துக் கொண்டாலும், 400 மெகவாட் அளவுக்கு எடுத்துக் கொள்கிற மாதங்கள் எவ்வளவு இருக்கும் என்றால், மூன்று மாதங்கள் தான் இருக்கும். ஆகவே, அதனால் நெய்வேலி நிலையத்தினர் தங்களுக்கு அதிகமாக நஷ்டம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது எந்தத் துறையில் நிறுவப்பட்ட தாயிருந்தாலும் சரி, மாநில அரசுத் துறையானாலும் சரி, மத்திய அரசுத் துறையானாலும் சரி, போடப்பட்ட திட்டத்தின் பலன் இப்படி விரதாவாகப் போகிறது. பெரும்பாலான மக்களுக்கு திட்டத்தின் முழுப்பலனும் கிட்டாமல் போய்விடுகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் விரியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எங்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் நிறைய இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பிற்காக திட்டம் போட்டு, அதற்காக வேண்டிய பணமெல்லாம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பெண்டிங்காக இருக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மாத்திரம் ரூ. 20 கோடி செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

நிலைமை ஒரு பக்கம் இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கம் மின்சாரம் அதிகப்படியாக உற்பத்தியானாலும், அது வீணாக தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரம் தேவை, தேவை என்ற கூக்குரல் மக்களிடையே எழுப்பப்படுகிறது. அவர்களுக்கு மின்சாரத்தைக் கொண்டுவரப் கொடுக்க முடியவில்லை. இதற்கெல்லாம் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற கோளாறுகள் தான் காரணம். இப்பொழுது புதிய அமைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிய சேர்மன் வந்திருக்கிறார்கள். புதிய மாநில அரசு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் சென்ற காலத்தில் நடந்தது. இனியாகிலும் புதிய அமைப்பில் இம்மாதிரி நடக்காமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இருக்கிற கபாஸிடியை, சக்தியை வைத்துக் கொண்டு, அதை எப்படி பொது மக்கள் அதிகப்படியான அளவில் உபயோகிப்பதற்கு முடியும் என்பதை ஆராய்ந்தறிந்து திட்ட வட்டமான முறையில் மின்சாரத்தை பெரும்பாலான மக்களிடையே விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நெய்வேலியில் உற்பத்தியை 400 மெகவாட்டிலிருந்து, 600 மெகவாட்டிற்கு உயர்த்தப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. 400 மெகவாட் உற்பத்தி செய்யும்பொழுதே, மின்சாரம் உபயோகப்படுத்தப்படாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், 600 மெகவாட் உற்பத்தி செய்தால் என்ன ஆகப்போகிறது. ஆகவே, இதையெல்லாம் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் பல மின்சார திட்டங்கள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். எண்ணூர் அனல் மின்சார திட்டம், கல்பாக்கத்தில் அனு மின்சார திட்டம் இப்படி திட்டம் போட்டுக் கொண்டு போகிறோம். மின்சார உற்பத்திக்கு மூலதனச் செலவு ஒரு யூனிட்டிக்கு ஒரு ரூபாய் என்றால், அதற்கு விநியோகச் செலவு ரூ. 2½ ஆகும் என்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். உற்பத்தியில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்திவிட்டு, விநியோகத்தில் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பது பயன் தராது. விநியோகத்திற்கு இப்பொழுது ஒதுக்கியிருப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கி, உற்பத்தி செய்ததன் முழுப் பலனையும் சமூகத்திலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள்—தொழில் பகுதி மாத்திரம் அல்லாமல், விவசாயப் பகுதியிலுள்ள மக்களும்—அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய முறையில் மின்சார வாரியம் திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நான் யோசனை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் சபையின் கவனத்திற்கு மற்றொரு விஷயத்தையும் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக இப்பொழுது பெண்டிங்காக இருக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மாத்திரம் ரூ. 20 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது போகிற வேகத்தைப் பார்த்தால் இப்பொழுது ஒரு விவசாயி மின்சார இணைப்புக்கு விண்ணப்பம் போட்டால், இன்னும் 5, 6 வருஷங்களுக்குக்கூட அவனுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காது என்ற நிலையில்தான் இருக்க

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

கிறோம். அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய பிரதேசத்தில் ஒரு சில உதாரணங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெருந் துறைப் பிரதேசம் மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம். நான் வரும் பொழுது அங்குள்ள நிர்மாணப் பிரிவு அலிஸ்டெண்டு என்ஜினிய ரிடம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை யில் உள்ள திட்டங்கள் எவ்வளவு பாக்கி இருக்கின்றன, கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, இருக்கிற அளவில் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு எத்தனை வருஷங்கள் ஆகும் என்று கேட்டேன். இருபத்தைந்து திட்டங்கள் பாக்கி இருக்கின்றன என்றும், கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பண அளவைப் பொறுத்து, அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் குறைந்த பட்சம் நான்கு வருஷங்கள் ஆகும் என்றும் அவர் சொன்னார். இப்படி நான்கு வருஷங்கள் காத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலை தானே இருக்கவேண்டும்?

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு பாசனத்திற்கு காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கிறோம். தஞ்சாவூரிலே ஃபிவ்டர் பாயிண்டுகள் வைக்க என்பதற்காக, நாற்றங்கால் போடுவதற்கு மாத்திரம்— இதைச் சற்றுக் கவனிக்கவேண்டும், நாற்றங்கால் போடுவதற்காக மட்டும்—30 நாட்களுக்கு என்று மட்டும், 75 லட்சம் ரூபாய் செலவில், ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில், முழுக்க முழுக்க கிணறுகளையே நம்பியிருக்கும் பகுதிகளுக்கு, அதுவும் கிணறுகள் என்றால் 30, 40 அடி ஆழம் அல்ல, 60 அடி, 80 அடி, 100 அடி ஆழம் இருந்து மிகப் பயங்கரமாக இருக்கும் கிணறுகள். அங்கே மின்சாரம் கொடுத்து உதவி செய்ய எந்த விதமான 'கிராஷ் ப்ரோக்ராம்' கூட இல்லை என்பது வருந்தத் தக்கது. சென்ற வருஷம் கூட சற்று வேகம் இருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட சாதனங்கள், டிரான்ஸ்பார்மர்கள், மோட்டார்கள், கண்டக்டர்கள், 6-ம் நெம்பர், 8-ம் நெம்பர் கண்டக்டர்கள் கிடையாது. ஏப்ரல் மாதத்திலேயே சொல்லிவிட்டார்கள். அதையே இன்னமும் சொல்லுகிறார்கள். மெட்ரியல்களே கிடையாது என்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது எப்படி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்? ஒரு பகுதிக்கு நன்மை செய்வதற்காக, இன்னொரு பகுதியைப் பட்டினி போடுவது என்பது சரியாகாது. அப்படி ஒரு பகுதிக்காக வேறொரு பகுதியை புறக்கணிக்கக் கூடாது.

பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று கூறுகிறபோது, ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். அது தமிழ்நாடு அரசைப் பொறுத்த விஷயமாகக் கூட இருக்கும். விவசாயப் பகுதிகளை இரண்டாகப் பிரித்து, இரண்டு பகுதிகளாகச் செய்து, ஒன்று நிரந்தரமாக பாசன வசதி பெற்றது, மற்றொன்று மழையையே நம்பியிருக்கும் வானம் பார்த்த பகுதி என்று செய்து, அப்படி நிரந்தரமாகப் பாசன வசதி பெற்ற பகுதிகளுக்கு இவ்வளவு காலமாக பொதுப்பணத்தைக் கொண்டு அணைகள் கட்டி பாசன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதால், அந்தப் பகுதி

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

மக்களிடமிருந்து மற்ற பிற்பட்ட பகுதி மக்களுடைய விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக, அப்படி நிரந்தர பாசனம் பெற்றவர்களிடமிருந்து, ஒரு 'ஸெஸ்' என்று வசூல் செய்து, வறண்ட பகுதி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். வசதியற்ற பகுதி மக்களுக்கு மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்ற ஒரே காரியத்திற்காக இப்படி ஒரு ஸெஸ் வசூல் செய்யக் கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்து, வளமற்ற பகுதியையும் வளமாக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்கிற இந்த யோசனையைத் தமிழக அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்களும், மின்சாரம் எவ்வளவு தேவை என்பதை விளக்கமாகப் பேசினார்கள். அதே நேரத்திலே, நிதி நிலை அறிக்கையையும், சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள், பார்க்கிறோம். நான்கு கோடி ரூபாயாக இருந்ததை, ஆறு கோடி ரூபாய் என்று உயர்த்தி, அதன் பிறகு அதை இன்னமும் 7½ கோடி ரூபாய் என்றும் அதிகப்படுத்தி, தற்போது அதை ஒன்பது கோடிச் சில்லரை ரூபாய் என்ற அளவில் செய்து, நம்முடைய அரசு அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதோடு மட்டுமல்லாமல், மேலும் ஐந்து கோடி ரூபாய் தேவை என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம், அதுவும் விரைவிலே கிடைக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் மிக மிகப் பெருமைப்படுகிறோம். இவ்வளவு செய்திருந்தும் கூட எங்கள் ஊரில் மின்சாரம் இல்லை, எங்கள் மாவட்டத்தில் மின்சாரம் குறைவு என்கிற குறைபாடுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர, முழுமையைக் காணவில்லை. ஆகவே, இந்த மின்சாரத் திட்டங்களை அமல் நடத்த ஊக்கம் கொடுத்து, உதவி செய்ய வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். வருஷத்திற்கு ஏறக்குறைய 15 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் ஒதுக்கி, அப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், தொடர்ந்து, மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஆண்டுக்கு 15 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கிடு செய்து, இன்னும் அதிகமான அளவில் விவசாயத்திற்கு பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்க முடியும். நம் நாடு விவசாயத்தை நம்பி யிருக்கிறது. நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அந்தப் பெருக்கத்தை அதிகமாக அடைய, விவசாயிகளுக்கு ஊக்கமளிக்க, அவர்களை அதிகமான அளவில் விவசாயத்திலே ஈடுபடும்படிச் செய்ய, மின்சாரம் அவசியமாக இருக்கிறது. விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு மின்சாரம் எவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர்கள் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். நான் கூட நேற்றையதினம் நம் முடைய புதிய ஹாஸ்டலுக்குப் போகும்போது, எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு இடையிலே இப்படிப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, பல கோடி ரூபாய்களைக் கொட்டி,

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. தி. பொன்னுமலை]

இப்படித் கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்குப் பதிலாக, இப்படிப் பட்ட கட்டடங்களையெல்லாம் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்தி வைத்து விட்டு, இப்படிச் சிலபல வேலைகளை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, அத்தியாவசியமான உற்பத்தி பெருக்கம் சம்பந்தமான வேலைகளை மட்டும் செய்வது என்று இருந்தால் மிக்க நலமாக இருக்குமே என்று எண்ணினேன். அந்த வகையில் பணிபுரிந்தால், நம்முடைய அரசும், நம்முடைய நாடும் எவ்வளவு சீக்கிரம் நளமை அடையும் என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். பம்பல இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட கட்டடங்களை கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொட்டிக் கட்டி வைத்திருக்கிறோம். இவற்றைப் பார்த்தால் மிக்க வேதனைப்பட வேண்டியதாக இருகிறது. அதே நேரத்தில் விவசாயிகள், விவசாயம் முன்னுக்கு வாக்கடிய வேலைகளுக்குப் பணம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு இம் மாதிரியான கட்டடங்களுக்குச் செலவு செய்வதைக் குறைத்துக் கொள்ளவும், மற்ற உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்யவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து நம் அரசு இந்தியாவிலேயே நல்ல பெயர் வாங்கவேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன். நம் முடைய மின்சார அதிகாரிகள், எவ்வளவு கொடுத்தாலும் செலவு செய்து மக்களுக்கு நன்மை செய்வார்கள். ஆறு கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் போதாது, 12 கோடி ரூபாயளவில் வேண்டும் என்று பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு 15 கோடி ரூபாய் 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்தாலும், அந்த ஆண்டிலேயே வேலையைப் பூர்த்தி செய்துவிடுகிறார்கள். எந்த வகையிலும் பணத்தை திரட்டி, அவர்களுக்குக் கொடுத்தால் நல்ல வகைகளில் அவர்களும் பணி புரிந்து, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த நாகரிக உலகத்தில், பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் நன்றாகத்தான் இருக்கின்றன. ஆனால், நாம் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியாக வேண்டும். உணவுப் பொருள்கள் பெருகியாக வேண்டும். நாட்டிலே பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் உணவு இல்லாமல் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களை ஒரே ஆண்டு களுக்கு ஒத்திவைத்து விட்டு, மின் இணைப்பில் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் காட்டும் ஊக்கத்தைப் பார்த்தால், பம்பு செட்டு வைக்க என்று ரூபாய் 250 தலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட, அவர்கள், அப்படி வட்டியில்லாமல், 4, 5 ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் செய்தால், கிட்டத்தட்ட அரசுக்கு 2½ கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். வட்டியில்லாமல் சுலபமாகக் கிடைக்கும். அதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நல்ல பல காரியங்களை செய்யமுடியும். அது விவசாய உற்பத்திக்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

[1968 ஆகஸ்ட் 17]

ஒரு கம்பம், இரண்டு கம்பம், மூன்று கம்பம் என்று இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய சிறுசிறு விவசாயிகளுக்கு, மின் இணைப்பு வசதி செய்து கொடுத்தால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில், ஓரளவில் உற்பத்திப் பெருக்கத்தைக் காணமுடியும் என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நாம் போகும் இடங்களில் இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், பல இடங்களில் கோழிப்பண்ணைகள் என்று, பெரிய பெரிய மாடிக் கட்டடங்களைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அவ்வளவு அவசியம் தானா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட கட்டடச் செலவுகளை நிறுத்தி வைத்து விட்டு, மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்தால் விவசாய மக்களுக்கு மிக்க வசதியாக இருக்கும். அந்த வகையில் மின் இணைப்புக் கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அதைப்போலவே விவசாயிகளுக்குப் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு செய்து தருவதிலே அதிக காலதாமதம் ஆகிறது. மின் இணைப்பு செய்து தாருங்கள் என்று விவசாயி கேட்கும் நேரத்தில் மின்சார வாரியத்தினர் கம்பி இல்லை, போல்ட் இல்லை, இது இல்லை, அது இல்லை என்று கூறி தாமதம் செய்து வருகிறார்கள். இதை மின்சார வாரிய அதிகாரிகள் கவனித்து விரைவில் மின் இணைப்புச் செய்து தர வழிவகை செய்ய வேண்டும். லட்சக் கணக்கில், கோடிக்கணக்கில் மூலதனம் போட்டு நடத்துகிற இத்துறையில் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சாமான்கள் கிடைக்கவில்லையென்ற குறையினால் மின் இணைப்புச் செய்து தர காலதாமதமாகிறது என்று கூறுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க பரிகாரமாகாது. இப்படிப்பட்ட சிறிய காரியங்களிலுள்ள குறைகளையெல்லாம் அதிகாரிகள் களைந்து, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் துறை அலுவலத்தில் வேலை பார்க்கும் ஹெல்ப்பருக்கு ஒரு சைக்கிளும், சூபர்வைசருக்கு ஒரு மோட்டார் சைக்கிளும், ஏ.இ. அவர்களுக்கு ஒரு ஜீப்பும் அளிக்கப் பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். இவர்கள் பத்துப் பதினைந்து மைல் பரப்புள்ள தங்கள் ஏரியாவைக் கவனித்துக் கொள்ள இந்த வாகனங்கள் உபயோகப்படும். திடீரென்று ஓரிடத்தில் பல்பு ஃப்யூஸ் போய் விடுகிறதென்றால் அதை ரிப்பேர் செய்ய மின்சார அலுவலகத்திற்குப் போனால் அங்கிருக்கக்கூடிய ஹெல்ப்பர் நடந்துவர அரை மணி நேரமாகிறது. ஆகவே, மின்சாரத் துறையிலுள்ள ஹெல்ப்பர், சூபர்வைசர், ஏ.இ. இவர்களுக்கு தக்க வாகன வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. தி. பொன்னுமலை]

கொள்கிறேன். இதனால் மின்சார வாரிய அலுவலர்கள் கூடிய விரைவிலும் விவசாயிகளிடத்தில் தொடர்பு கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார அலுவலகத்தில் எலக்ட்ரிக் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன் என்றும், கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்ட் என்றும், ஓ. அண்டு எம். என்றும் மூன்று பிரிவாகப் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரே வேலைக்காக மூன்று இடங்களில் எஸ்டிமேட் தயாராக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மூன்று பிரிவுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து விட்டால் எஸ்டிமேட் தயார் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) என்னுடைய உரைகளையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு, மின்சார வாரிய அதிகாரிகள் தக்க கவனம் செலுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் இங்கு பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் 1968-69-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக மின்சார வாரியத்தினுடைய சாதனைகள் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. குறிப்பாக, வேறு மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்தியும், அதனுடைய ஊழியர்களுடைய சேவையும் நம்மால் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே, குறிப்பாக நீர்ப்பாசன வசதியில்லாத இடங்களிலே இறைவைப் பாசனத்திற்கு மின் இணைப்புச் செய்து தர வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகிறது. மின்சார இணைப்பு வசதி இல்லையென்றால் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, காலாகாலத்தில் நாம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்குத்தான் மின்சாரம் முதலில் தரப்பட வேண்டும். எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க பணம் போதவில்லையென்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு என்னுடைய ஆலோசனை என்ன வென்றால், தற்போது பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் குறைந்த கட்டணத்தில் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கட்டணத்தை மாற்றி கொஞ்சம் கூடுதலாக அதிகமான கட்டணம் விதிக்கலாம். மூலதனங்களுக்கு வட்டி என்ற பெயரால் கொடுத்துவரும் வட்டி விகிதத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டுகூட மின்சார வாரியத்தின் வருமானத்திலிருந்து 10 கோடிக்கும் அதிகமான தொகையை வட்டியாக கொடுத்திருக்கிறோம். வட்டி விகிதத்தை அரசு கொஞ்சம் குறைத்தால், ஆண்டுக்கு இப்போது 51,746 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

தவிர, மின் இணைப்பு தருவதற்குப் போதிய கருவிகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. மீட்டர்கள் இல்லை, போஸ்டிகள் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள், நெல்லை மாவட்டத்தில், கோயில்பட்டி வட்டாரம் பாசனவசதி இல்லாத பகுதி. அந்த இடங்களில் உள்ள பெரும்பகுதி விவசாய மக்கள் தங்களுடைய கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை இறைவைப் பாசனம்செய்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் ஆயில் இன்ஜின் வைத்தோ, மற்றபடியோ தண்ணீரை இறைக்க முடியாத வசதியற்ற நிலையில் உள்ளவர்கள். அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புச் செய்து தராதவிடால் அவர்களுடைய விவசாயம் பாழ்பட்டுவிடும். ஆகவே, குறைந்தபட்சம் மனுச்செய்த மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாகவாவது மின் இணைப்புச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்கம்பிகள் வெகு தொலைவில் இருப்பதால், அங்கிருந்து வரக்கூடிய நிலைமை இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. பக்கத்திலே ஒரு தூண், இரண்டு தூண்கள் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கும் மின் இணைப்புத் தரப்படவில்லை. எப்பொழுது கேட்டாலும், கம்பி இல்லை, ரிட்டர் இல்லை, கருவிகள் இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, மின்சார வாரியமே தங்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளை உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். கருவிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பை தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்டர்களிடம் விடாமல் வாரியமே, வேண்டிய சாமான்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார வாரியத்திற்கு இன்றையதினம் வருமானமாக ஆறு கோடி ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஊழியர்கள் சிரமப்பட்டு வருமானத்தைப் பெருக்க முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஊழியர்களுக்கு 3 லட்சம் ரூபாய்தான் போனஸாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஊழியர்களுக்குத் தரப்படும் போனஸ் தொகையின் அளவைக் கூட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் பல வருஷங்களாக வேலை செய்தும்கூட நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருந்துவருகிறார்கள். அவர்களையும் நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களிலே தெருவிளக்குகள் போடப்படும்போது அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு விளக்கு போட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் போன்றவற்றிற்கு பத்துப் பதின்மூன்று லைட்டுகளுக்கு சாங்ஷன் ஆகிறது. ஒரு கிராமத்திற்குப் லைட்போடும் போது, அந்தக் கிராமத்திற்கு பத்து லைட்கள் என்றால், கிராமத்திற்கே அவை போதாத நிலையில் இருக்கின்றன. கிராமத்தை விட்டு சற்று ஒதுக்குப்புறமாக இருக்கும் அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கு லைட் வசதி அளிப்பது என்பது இயலாத காரியமாக ஆகி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

விடுகிறது. ஆகவே, மின்சார வாரியமே நேரடியாக கிராமத் திலுள்ள, அரிஜனக் குடியிருப்புகளுக்கும் லைட்கள் போடும்படி யான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக இன்று ஒரு தொழிலுக்கு ஒரே சங்கம் என்ற முறையில் இந்த மின்சார வாரியத்தில் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் சங்கங்களில் மெஜாரிட்டி உறுப்பினர்கள் கொண்ட சங்கத்தை அங்கீகரித்து எல்லாத் தொழிலாளர்களும் ஒரு சங்கத் தின் அடிப்படையில் செயல்பட வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதோடு தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து போனஸ் போன்ற மற்ற வசதிகளைக் கொடுத்து அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் இன்னும் நல்ல முறையில் வாரியம் செயல்பட வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது மொத்தமாக மூன்று லட்சத்து நாற்பத்திரண்டாயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்குத்தான் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 7 லட்சம் கிணறுகளுக்கு மேல் கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்களும் சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மனுச் செய்தால் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படுவதில்லை. கிராமப்புறங் களுக்குப் போகும்போது இதுதான் எங்களுக்கு உள்ள பிரச்சினை நாங்கள் மனுப்போட்டு நான்கைந்து வருடங்களாகின்றன. பணம் கட்டி இரண்டாண்டுகள் ஆகின்றன. இன்னமும் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது பெரிய புகாராகச் சொல்லப்படு கிறது. ஆகவே விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு முதன்மை இடம் கொடுத்து கனெக்ஷன் கொடுக்கப்படவேண்டும். நாட்டின் நலனைக் கருதியும், விவசாயிகளின் வாழ்வைக் கருதியும், உணவுப்பொருள், மூலப்பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிலையில் விவசாயக் கிணறுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுப்பதில் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாக வேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பேற்ற பிறகு மின்சாரத் துறையில் இருந்து பல்வேறு சிக்கல்களும் நீக்கப்பட்டு ஒரு சுமுகமான நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறித்து நான் அமைச்சரவைக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், மனமுவந்து பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மைசூர் மாநிலத்தில் இருந்து இதுவரை யூனிட் 9 காசு என்று வாங்கிக் கொண்டிருந்த மின்சாரத்தை இனி 4.66 காசுக்கு வாங்குவது என்று குறைத் திருப்பதே இந்த அரசின் மாபெரும் சாதனையாக இருக்கிறது என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நெய்வேலி மின்

[திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்] [1963 ஆகஸ்ட் 17]

சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 5.5 காசாக நிர்ணயித்திருப்பதும் இந்த மந்திரிசபையின் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல மின்சார வெட்டு இல்லாமல் திறமையாகச் சமாளித்துக்கொண்டு வந்திருப்பதற்கு விவசாயிகள் சார்பில் இந்த மந்திரி சபைக்கும், அமைச்சர் களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதே நேரத்தில் ஒருசில குறைபாடுகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமக்கு வெளிநாட்டினர்கள் மின்சாரத் திட்டங்களுக்காக ஏராளமான பணத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். குந்தாத் திட்டத்திற்காக கனடா நாட்டினர் ஏழு கோடி ரூபாய் இனாமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் இந்தப் பணத்தைப் பெற்று நமக்குத் தந்திருக்கிறபோது நம்மிடத்தில் 5.5 சத வீதம் வட்டி வசூலிக்கிறார்கள். இந்தப் போக்கை மாற்றி அமைக்க இந்த அமைச்சரவை நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஸ்விட்ஜர்லாந்து நாட்டினர் நமக்கு 13 கோடி ரூபாய் பணத்தை 2 சத வீதம் வட்டிக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்தப் பணத்தைப் பெற்று நமக்குத் தந்து அதற்காக ஏழு சத வீத வட்டி தரவேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் தருகிறார்கள். வெளிநாட்டார் நமக்கு உதவி செய்கிறபோது கூட மத்திய அரசினர் இப்படி நமக்குக் குறுக்கே நிற்கிற போக்கை மாற்றி அமைக்க இந்த அமைச்சரவை முழு மூச்சுடன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு உற்பத்தியாகிற மின்சாரத்தில் கிட்டத்தட்ட இருபது சத வீதம் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் மின்சாரத்தின் விலையை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து ஒரு குறிப்பு வந்திருக்கிறது. அதில் விவசாயிக்கு 12 பைசா யூனிட்டிற்கானால் அதில் பாதியை மானியமாகத் தருவதாக சமீபத்தில் வந்த செய்தியைப் பார்த்தேன். தமிழக அரசு இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு யூனிட் 8.2 சத வீதம்தான் கொடுத்து வருகிறது. இதற்கே மத்திய அரசின் மானியம் கிடைக்கத்தக்க வழிவகைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த வாரியத்தின் நிதிப் பெருக்கத்திற்கான சில யோசனைகளைத் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குப் பெரும் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நாம் மிகக் குறைந்த செலவில் மின்சாரத்தைத் தருகிறோம். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நமது பெருமதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட கணக்காயர் சங்கத்தில் பேசுகின்றபோது இணக்கம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்]

கட்டணத்தைக் கூட்டுவதன் மூலமாக ஓரளவுக்கு மின்சார வாரியத்தின் வருமானத்தைக் கூட்ட முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று,, மின்சார இழப்பு என்ற முறையில் லைன் லாஸ்; இந்த ஆண்டு எவ்வளவு என்று காட்டவில்லை என்பதாக உறுப்பினர் வீராசாமி குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு கணக்குப் பார்க்கிறபோது 18 சத வீதம் லைன் லாஸ் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்பது போல 18 சத வீதம் மின்சார இழப்பு என்பது அதிகமானதாகும். இதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பரிசீலித்தாகவேண்டும். பழைய ஓயர் காரணமா? டிரான்ஸ்பார்மர் டிபெக்டர்? இதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அறிவதற்கு ஒரு டெக்கனிகல் எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டியைப் போட்டு இந்த விழுக்காட்டைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைத் தடுத்து நிறுத்தினாலே அதிகப்படியான லாபத்தைப் பெற முடியும் என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—நாட்டு மக்களுக்குத் தரவேண்டிய கடனை எப்படி அடைக்கப்போகிறார்கள் என்கிற பெரும் பிரச்சனை இருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் மின்சாரத்தைப் போட்டாக வேண்டும். ஆகவே கடன்களை அடைக்க ஒரு திட்டவட்டமான தத்துவத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மின்சார இலாக்காக்களில் ஏராளமான ஜீப்பு களும், கார்களும், லாரிகளும் இருக்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். இது மின்சாரத்துறையா, போக்குவரத்துத்துறையா என்று கூடச் சந்தேகம் ஏற்படும். ஆயினும் அவர்கள் பயணப்படி என்றும் ஏராளமாக வாங்குவதைப் பார்க்கிறோம். இதைத் தடுத்து நிறுத்தியாகவேண்டும்.

கிராமப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பம்புசெட்டுகளுக்கு இணைப்புத் தரப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மட்டும் 1964-65-இல் இருந்து பல மனுக்கள் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதுபற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டால் ஒரு டிரான்ஸ்பார்மருக்கு 200 கிணறுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கலாம், 10 கிணறுக்கு அதிகம் தேவைப்படுகிறது என்கிறார்கள். டிரான்ஸ்பார்மர் லோடு தாங்கும்படியாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும், அல்லது புது டிரான்ஸ்பார்மர்களை யாவது போட்டு எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் கனெக்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தெருவிளக்குகள் சம்பந்தமாகவும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. விளக்கு எரியவில்லை என்று அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். ப்யூசான பல்புகளை மாற்றிக்கொள்ள பஞ்சாயத்துகளுக்கே அதிகாரம் வழங்கப்படுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[அ. லெ. சுப்பரமணியம்] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

மின்சார வாரிய அலுவலகங்களை எடுத்துக்கொண்டால் “ஒ அண்டு எம்” என்று ஓரிடத்தில், “கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்” என்று ஓரிடத்தில், “அக்கவுண்ட்ஸ் ப்ரான்சு” என்று ஓரிடத்தில் என்பதாக இப்படி பலவிடங்களில் இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றையும் ஓரிடத்தில் வைத்தால் குழப்பம் ஏற்படாதிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் இப்படி மின்சார வாரியம் பயனுள்ள முறையில் செயல்படவேண்டுமென்று கூறி—மின்சார வாரியத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். மின்சார வாரியத்தின் மீது பேச வாய்ப்பு ஏற்படுகிற போதெல்லாம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு பங்குகொள்கிற நான்—இந்த நாட்டுக்கு எங்கள் கட்சி சர்க்கார் அளித்திருக்கிற மிகச் சிறப்பான பல குழுக்களில் இதுவும் ஒன்று—இது தலைசிறந்து விளங்குகிறது என்கிற மகிழ்ச்சியோடு பேசுகின்றேன்.

அடுத்து மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் சென்ற ஆண்டில் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களுக்கு வாரியத்தின் யோசனைகளை அல்லது பதில்களைக் குறித்து அச்சிட்டுப் புத்தகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் படித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட யோசனைகளை வாரியத்தினர் உண்மையாகவே தகுந்த முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து இந்தப் பதில்களை அளித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்துப்போது உண்மையில் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உறுப்பினர்களுடைய யோசனைகளை இன்னும் தீவிரமாக ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்த்து முடிவு எடுத்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக, மின்சார வாரியமே தனக்குத் தேவையான பல்புகளை உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவி, அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்தினால் இன்றைக்கு இருக்கிற மிகப் பெரிய குறை நீங்கிவிடும் என்று சென்ற ஆண்டு சொல்லியிருந்தோம். அதற்கு மின்சார வாரியம் தந்திருக்கிற பதில்

As far as the Board is concerned, the suggestion to start a factory to manufacture bulbs is not feasible.

என்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே இருக்கிற மிகப் பெரிய பிரச்சனை இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லா மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எந்தக் கட்சியிலே இருந்தாலும் ஒத்துப்போகின்ற ஒரு விவகாரம் செருகிவிடுகிறார்கள் நன்றாக எரிவதில்லை. பழுதடைந்து போகின்றன அவற்றை மாற்றுவதற்கு பல்புகள் கிடைக்கவில்லை என்ற இந்தக் குறை பாடுதான். இந்தக் குற்றச்சாட்டை, குறைபாட்டை மின்சார வாரியமே ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. உடனடியாக இதைத்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு க. இராமமூர்த்தி]

திர்த்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுவதால் உருப்படியான முறையிலே வழி காண்பது நல்லது. மின்சார வாரியத்தினர் அறிக்கையிலே

The question of starting a few units to manufacture screw-cap bulbs has been remitted to the Industries, Labour and Housing Department.

என்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த வாரியம் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அது தன்னுடைய தேவைகளை ஏன் தானே நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடாது, அதற்கான முயற்சிகளில் ஏன் ஈடுபடக்கூடாது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது சொன்னார்கள், ஸ்க்ரூ பல்புகள் போதுமான அளவுக்கு கிடைக்காத காரணத்தாலே போதுமான அளவுக்கு குழல் விளக்குகள் போட்டு விடலாம் என்று யோசனை கூறினார்கள். அவர்களுடைய யோசனை நல்ல யோசனையாக இருந்தாலும், குழல் விளக்குகள் அதிக வேளிச்சத்தைத் தருவனவாக இருந்தாலும், தலைவலி சென்று திருகு வலி வந்ததைப்போல், அவை சிக்கிரமாகப் பழுதடையக் கூடிய நிலைமையும், எரியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. குழல் விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் கண்டக்டர் போன்றவை சரியாக இருந்தால்தான் எரிகின்றன, இல்லாவிட்டால் எரிவதில்லை, அதனால் வாரத்திற்கு இரண்டு முறைகள் தொழிலாளர்கள் கம்பங்களில் ஏறி அவற்றை சரிபடுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி இப்பொழுது இருக்கிற குழல் விளக்குகள் எல்லாம் தரக்குறைவாக உள்ளவை யென்று தெரிகிறது. மின்சாரவாரியத்தின் கணக்குப்படி ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு பல்பு மாற்றவேண்டும் என்று இருந்தாலும், இப்பொழுது மாதத்திற்கு இரண்டு முறைகளாவது பல்புகள் மாற்றவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே அப்படியில்லாமல் நல்ல பல்புகளாக விலை அதிகமானாலும்கூட நல்ல தரமுள்ள பல்புகளாக போடவேண்டும். தரம் குறைந்த பல்புகளை வாங்கி வாரியத்திற்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல.

திண்டிவனம், செஞ்சி போன்ற பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு மின்சார வாரியத்தினுடைய உதவி பயன்படுத்தப்படாத பகுதிகளுக்கு தனியாக செப்பரேட் டிவிஷன் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தோம். அந்த நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்கிறபொழுது பார்க்கலாம் என்று மின்சார வாரியம் தந்திருக்கிற பதில்

The formation of new Operation and Maintenance Divisions is based on the number of Operation and Maintenance sub-divisions in the system. Hence the matter will be considered at appropriate time subject to usual workload standard being satisfied.

என்பதாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஏதோ எதிர்ப் கட்சியிலே இருப்பதால் அரசாங்கத்திற்குச் சிக்கல் ஏற்படுத்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1968 ஆகஸ்ட் 17]

வேண்டுமென்று இதைச் சொல்லவில்லை. இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. முன்னேற்றக்கழக உறுப்பினரான திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள்கூட சென்ற ஆண்டு இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் எவ்வளவு சிக்கிரம் செய்துகொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் தரப்படுகின்றபொழுது அதற்கான கட்டணங்களை குறைக்கவேண்டுமென்ற முறையும், டெபாசிட்டுகளை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையையும் சொன்னோம், திரும்பத் திரும்ப அதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது நஷ்டக் கணக்கில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய பளுவை, சுமையை அதிகப் படுத்தாமல், குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், ஓ. அண்டு எம். கமர்ஷியல், கன்ஸ்ட்ராக்ஷன் போன்ற மூன்று துறைகள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஒருவருக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்றால் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஒரே ஊரைச் சேர்ந்த சிலர் கமர்ஷியல் டிபார்ட்மெண்டுக்குச் சென்று அந்த எஞ்சினியரை அனுக்கி மனுக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, அதே ஊரைச் சேர்ந்த சிலர் அல்லது பக்கத்து ஊரைச் சேர்ந்தவர் ஓ. அன் எம். எஞ்சினியரிடம் மனுக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. யார் பல ஆண்டுகள் காத்திருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குள் சிலர் மின்சாரம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இதனால் ஏற்படுகிறது, சலுகையுள்ளவர்கள் சொன்னால் தான் இவையெல்லாம் கிடைக்கும் என்ற பொதுவான கருத்து மக்களிடத்திலே பரவியிருக்கிறது. இதை நிவர்த்திக்க வேண்டுமானால், மனுக்களை வாங்குவது, பரிசீலனை செய்வது, யார் முன்னாலே கொடுத்தார்களோ அவர்களுக்கு முன்னாலே தருவது பின்னாலே கொடுத்தவர்களுக்கு பின்னாலே தருவது இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து மூன்று இடங்களுக்குச் செல்லாமல் ஒரே இடத்தில் சென்று மனுக்கொடுப்பதன் மூலமாக ஒழுங்காகச் செய்யலாம். அதனால் வாரியத்திடம் பொதுமக்களுக்கு நல்ல மரியாதையும் மதிப்பும் ஏற்படும்.

என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அடிக்கடி மின்சார வோல்டேஜ் குறைந்துவிடுகிற காரணத்தினாலே மின்சார பம்பு செட்டுகள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்ய முடிவதில்லை என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறது. காரண்ட் அதிகமாக வந்து திடீரென்று குறைந்து விடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மயிலம் அல்லது வெங்கத்துர் பகுதியில் 110 கே. வி. லைன் ஓடுகிறது. அங்கே ஒரு சுப்ஸ்டேஷன் நிறுவவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அச்சுரப் பாக்கத்திலிருந்து இப்பொழுது அங்கே காரண்ட் வரவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற 33 கே.வி. ஸ்டேஷனை அதிகப்

1968 ஆகஸ்ட் 17] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

படுத்தாமல் 110 கே.வி. ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் அங்கேயுள்ள பொதுமக்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பெரிய உதவியாக இருக்கும். தொழிற்சாலை நடத்துகிறவர்களுக்கும், அவர்களுடைய இயந்திரங்கள் பழுதடையாதவாறு உத்தரவாதம் கொடுக்கமுடியும். திண்டிவனத்திலே ஒரு ரெஸ்யூ யூனிட் ஏற்படுத்தவேண்டும். மின்சார வாரியத்திற்குச் சொந்தமான கட்டடங்களைக் கட்டவேண்டும். இந்த இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் நிரந்தரமாகிவிட்டது. நல்ல வேலைகளைச் செய்வதில் வாரியத்தின் மூலம் செய்வதால் வேலையை விட்டுச் செல்கிற சில பல் எஞ்சினியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தரக்கூடிய நிலைமை உருவாகும். இந்த இலாகாவினரும் வேலை குறைப்புச் செய்வதை விட்டு, இருக்கிற எஞ்சினியர்களைப் பயன்படுத்தி இந்த நாட்டிற்கும் இந்த வாரியத்திற்கும் நன்மையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதம் இந்த அளவிலே முடிகிறது. அடுத்து, அரசினர் தீர்மானம்.

5. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(இ) சென்னை மாநில (பெயர் மாற்ற) மசோதா, 1968, என்னும் நாடாளுமன்ற மசோதாவின் மீது தமிழக சட்டப் பேரவை தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே,

“குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள், இந்திய அரசியலமைப்பின் 3-வது பிரிவின்படி, அட்டவீனையில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கும் ‘சென்னை மாநில (பெயர் மாற்ற) மசோதா, 1968’* என்ற தலைப்புள்ள நாடாளுமன்ற மசோதவை, இந்தப் பேரவையினரின் கருத்துக்களை அறியும்பொருட்டு இப்பேரவைக்கு அனுப்பியுள்ளாராகையால்,

மேற்படி மசோதாவில் கண்டுள்ள செயற்குறிப்புகள் அனைத்தும் சொல்லிலும், பொருளிலும் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக இந்தப் பேரவை தனது ஆன்ற கருத்தினை அறிவிக்கின்றது.

மற்றும், இம் மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் இயன்ற விரைவில் அறிமுகம் ஆகி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றும் இந்தப் பேரவை விரும்புகின்றது.”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திற்குச் சில திருத்தங்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களும், திரு. க. இராமமூர்த்தி அவர்களும் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் கலந்து உரையாடி, அவர்களுடைய திருத்தங்களின் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை அரசு கொண்டு வருகிறது.

தீர்மானத்தின் இரண்டாவது பகுதிக்குப் பதிலாக கீழ்க்கண்ட பகுதியைப் பொருத்துக்—

“இந்த மசோதாவில் ‘தமிழ் நாடு’ என்ற சொற்கள் எங்கெங்கு வருகின்றனவோ அங்கெல்லாம் ‘தமிழ் நாடு’ என்ற சொற்களை அமைக்கப் பரிந்துரைத்து, இந்தத் திருத்தத்திற்கு உட்பட்டு மேற்படி மசோதாவில் கண்டுள்ள செயற்குறிப்புகளை இந்தப் பேரவை ஏற்றுக்கொள்வதாக தனது ஆன்ற கருத்தினை அறிவிக்கின்றது.”

* 215-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.